Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1830 | 4 PAGINI — 20 BANI | Vineri 18 martie 1955

Popoarele pot şi trebuie să pună frîu maniacilor atomici

HOTARIREA POPOARELOR de a preîntîmpina un nou război se manifestă astăzi cu o deosebită forţă pe toate continentele, în toate ţările. Desfăşurarea evenimentelor internaţionale este de o asemenea natură încît fiecare om trebuie să se pronunţe: pentru pace sau pentru război. Şi nu-i greu de înţeles de ce enorma majoritate a populaţiei globului năzuieşte către pace şi se exprimă în acest sens. Trustmenii şi militariştii înveteraţi visează un nou război. Ei agită bomba atomică şi cu ajutorul acesteia speră să stăvilească lupta pentru pace a popoarelor lumii. Speranţele acestea sînt însă zadarnice.

Primejdia războiului atomic nu înspăimîntă popoarele, ci le mobilizează în apărarea păcii. Faptul acesta este ilustrat cum nu se poate mai bine prin desfăşurarea cu un deosebit succes a campaniei mondiale de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena al Biroului Consiliului Mondial al Păcii. Zecile de milioane de semnături aşternute încă de pe acum pe Apelul de la Viena sînt cea mai convingătoare mărturie a hotărîrii popoarelor de a nu permite organizatorilor unui război atomic să dea frîu liber pornirilor lor monstruoase.

O însemnătate deosebită au hotărîrile adoptate de Biroul Consiliului Mondial al Păcii în şedinţa care a avut loc la Viena între 11 şi 13 martie. Documentele date publicităţii avertizează popoarele: „Primejdia directă a unui război atomic planează astăzi asupra fiecărei ţări, asupra fiecărei case, asupra fiecărui om". Politica agresivă a cercurilor conducătoare din occident pune în primejdie pacea lumii. Este bine cunoscută hotărîrea luată de Consiliul blocului nord-atlantic cu privire la organizarea unui război atomic. In prezent, reprezentanţii guvernelor occidentale încearcă să adoarmă vigilenţa popoarelor, pălăvrăgind despre necesitatea de a se include arma atomică printre armele clasice, cu alte cuvinte de a se „legaliza" războiul atomic. Reprezentantul S.U.A. Lodge, încearcă chiar să demonstreze că „un om ucis de un foc de puşcă este tot atît de mort ca şi cum ar fi fost ucis de o bombă atomică". Lodge uită — şi nu întîmplător — să adauge că dacă un foc de puşcă nu poate ucide decît cel mult un om, arma atomică este o armă de exterminare în masă. Or, armele de exterminare în masă, condamnate de conştiinţa omenirii, trebuiesc puse în afara legii. Pe bună dreptate, Biroul Consiliului Mondial al Păcii a atras atenţia în declaraţia sa: „Se fac încercări de a justifica folosirea acestei arme monstruoase sau de a o prezenta ca o chezăşie a păcii, cu toate că în realitate ea nu face decît să sporească primejdia unei agresiuni, neputînd să aducă oamenilor decît distrugere şi moarte".

Guvernele unor ţări occidentale vor să determine popoarele lumii să accepte teza absurdă, total neîntemeiată, a „inevitabilităţii" războiului atomic. In legătură cu aceasta trebuie privită şi hotărîrea guvernului britanic de a se organiza producţia bombei cu hidrogen în Anglia. Trebuie spus că o asemenea hotărîre nu vădeşte înţelepciune. Un război atomic ar fi dezastruos pentru ţările occidentale, datorită poziţiei lor geografice, a concentrării populaţiei şi centrelor industriale pe un teritoriu relativ redus. Dar, în lumea capitalistă nu primează interesele popoarelor, ci cele ale magnaţilor „business"-ului atomic!

Cercurile agresive din occident se străduiesc să deruteze opinia publică prin declaraţii despre o pretinsă dragoste de pace a guvernelor imperialiste. In rostirea unor asemenea discursuri s-a exersat chiar şi mister Dulles, cunoscutul propovăduitor al politicii „de pe poziţii de forţă". Este însă uşor de sezisat discordanţa evidentă dintre declaraţii şi fapte. Puterile occidentale reînarmează Germania apuseană, au creat încordarea gravă din regiunea Taivanului, au declanşat cursa înarmărilor atomice. Vădesc oare aceste acţiuni — şi nu numai acestea — vreo dragoste de pace? Nicidecum! Dacă mai era nevoie de vreo dovadă a lipsei de dorinţă de pace a puterilor occidentale, aceasta ne-a fost oferită de desfăşurarea lucrărilor de la Londra ale subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare. Ziarul burghez francez „Le Monde" referindu-se la informaţiile transmise de agenţia americană „United Press" a arătat că reprezentanţii occidentali se opun în mod categoric noilor propuneri sovietice, menite să ducă la distrugerea stocurilor de arme atomice şi cu hidrogen precum şi la limitarea armamentului clasic. Puterile occidentale refuză cu încăpăţînare să se îndepărteze de la linia cursei înarmărilor şi se leagănă în iluzia unei „superiorităţi" americane în domeniul armelor nucleare. Dar această „superioritate" nu există în realitate. Dacă este vorba de o superioritate în domeniul atomic — atît în ceea ce priveşte utilizarea energiei atomice în scopuri paşnice, cît şi în ceea ce priveşte armele nucleare — aceasta aparţine în mod incontestabil Uniunii Sovietice. Statul Sovietic se afirmă însă în mod consecvent ca un luptător pentru interzicerea armei atomice. pentru încetarea cursei înarmărilor care aruncă poveri atît de grele pe umerii popoarelor.

In aprecierea situaţiei internaţionale popoarele dau dovadă de o matură înţelegere. Forţa uriaşă a campaniei de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena este concludentă. Milioane de semnături s-au strîns pînă acum în lumea capitalistă. Aceste semnături sînt o condamnare a politicii guvernelor occidentale, politică de pregătire a războiului atomic. Biroul Consiliului Mondial al Păcii sublinia în declaraţia sa: „Campania pentru strîngere de semnături oferă posibilitatea de a exprima condamnarea generală a armei atomice şi suficientă forţă pentru a determina toate guvernele care deţin această armă să ajungă la un acord cu privire la distrugerea ei efectuată sub un strict control. Un asemenea acord ar constitui un pas important pe calea spre dezarmarea generală".

In lumea întreagă, milioane de oameni — de cele mai diferite opinii politice — se pronunţă împotriva războiului atomic. 50 de parlamentari sirieni ca şi milioane de japonezi au semnat împotriva războiului atomic. Aproape 200 de milioane de chinezi au semnat pentru interzicerea armei atomice şi distrugerea stocurilor de bombe atomice, cerinţă în sprijinul căreia s-au pronunţat şi primii miniştri ai unor ţări ca India şi Indonezia.

Campania de strîngere de semnături se află în plină desfăşurare. La 1 aprilie, această campanie va începe şi în U.R.S.S., ţară a cărei politică de pace exprimă cele mai fierbinţi năzuinţi ale popoarelor. Alături de celelalte popoare, poporul nostru sprijină Apelul de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii. Cele peste 8 milioane de semnături adunate pînă acum pe acest Apel exprimă hotărîrea poporului nostru de a lupta pentru menţinerea şi consolidarea păcii.

Desfăşurarea evenimentelor internaţionale impune popoarelor să ia cele mai hotărîte măsuri pentru a împiedica pe aţîţătorii la război să-şi realizeze planurile lor nebuneşti. In acest scop, Consiliul Mondial al Păcii a adresat reprezentanţilor forţelor iubitoare de pace din toate ţările invitaţia de a se întruni la 22 mai la Helsinki într-o Adunare Mondială pentru a discuta liber problemele urgente ale luptei pentru pace. Această Adunare Mondială a reprezentanţilor popoarelor va putea fi o puternică şi deosebit de convingătoare demonstraţie a dorinţei omenirii de a menţine pacea şi de a asigura securitatea generală pe calea interzicerii şi distrugerii armei nucleare şi a reducerii armamentelor şi forţelor armate.

Noile hotărîri ale Biroului Consiliului Mondial al Păcii sînt menite să ducă la o şi mai mare mobilizare a tuturor oamenilor iubitori de pace în lupta împotriva primejdiei de război. Popoarele lumii privesc cu încredere viitorul şi dispun de forţa necesară pentru a zădărnici uneltirile agresive ale duşmanilor păcii!

Realizări în cinstea Săptămînii Mondiale a Tineretului

GALAŢI. (De la corespondentul nostru).

Muncitorii şi funcţionarii întreprinderilor şi instituţiilor din oraşul Tulcea aduc o contribuţie de seamă prin muncă voluntară la plantarea pomilor. Numai în 2 zile din această lună, în oraşul Tulcea, au fost plantaţi pe o suprafaţă de 9 ha. teren viran 4.000 puieţi de pomi fructiferi ca: zarzări, corcoduşi, cireşi etc.

La această acţiune au participat şi tinerii muncitori şi funcţionari din întreprinderile oraşului, mobilizaţi fiind de Comitetul raional U.T.M. Tulcea.

La săpatul gropilor şi săditul puieţilor în mod deosebit au muncit tinerii de la O.C.L. Produse Alimentare, antrenaţi fiind de organizaţia de bază U.T.M. al cărei secretar e Ceauş Ovidiu. De la întreprinderile I.C.N.V.P., Piscicola şi altele au participat un număr mare de tineri.

De asemenea comitetul raional U. T. M. Tulcea, pentru a întîmpina Săptămîna Mondială a Tineretului a extins această acţiune şi în alte organizaţii de bază U.T.M. din cuprinsul raionului care şi-au luat angajamentul să planteze încă 20.000 puieţi. Pînă astăzi, cu ajutorul sfaturilor populare, tinerii din comunele Filimon Sîrbu şi Somova au ridicat de la ferma „9 Mai" un număr de 9500 de puieţi pentru a-i planta.

Inovaţiile — surse de economii

ARAD. (De la corespondentul nostru).

In luna februarie, muncitorii, tehnicienii şi inginerii tineri şi vîrstnici de la uzinele „Gh. Dimitrov"-Arad, au obţinut însemnate succese în întrecerea socialistă. In această lună planul global pe uzină a fost îndeplinit în proporţie de 114,32 la sută, iar planul la producţia marfă în proporţie de 160,27 la sută. Acum, în cinstea zilei de 1 Mai, întrecerea socialistă a cuprins şi mai mult tineretul uzinei. Cele 14 brigăzi de tineret desfăşoară o activitate mai bună.

O mai mare amploare au luat la uzinele „Gh. Dimitrov" în ultimul timp iniţiativele creatoare ale muncitorilor. Numai în luna februarie au fost făcute 10 propuneri de inovaţii, 4 din ele fiind în curs de aplicare. Printre muncitorii inovatori se află şi utemistul Birău Petru de la secţia mecanică universală. Inovaţia sa constă în confecţionarea unui cuţit special cu 2 tăişuri care reduce timpul de strunjire cu 20 la sută.

Cele patru inovaţii care vor fi curînd aplicate în practică vor aduce uzinei economii lunare în valoare de peste 85.000 lei.

Pentru sporirea producţiei de legume şi zarzavaturi

Am contractat cu cooperativa

Intovărăşiţii din comuna noastră au primit cu multă căldură hotărîrea guvernului cu privire la contractarea de legume, seminţe de legume şi fructe. Dezbătînd sarcinile reieşite din hotărîre şi analizînd posibilităţile întovărăşirii noastre, noi am hotărît să pornim anul acesta, la crearea unei grădini de legume.

Pînă în anul acesta noi nu am avut grădină de legume şi zarzavaturi. De aceea, acum am repartizat din terenul întovărăşirii 5 hectare pentru grădină. In urma contractului încheiat cu cooperativa, de a valorifica legume şi zarzavaturi, a început să ne sosească şi sămînţa. Am primit astfel sămînţă de mazăre, de roşii, vinete, castraveţi şi altele. Am terminat de asemenea de reparat uneltele şi am început completarea inventarului pentru grădină cu toate cele necesare şi care nouă ne lipseau.

Pentru a aproviziona cît mai bine pe oamenii muncii, noi am hotărît să cultivăm şi cartofi. Aşa că pe o suprafaţă de 1,5 hectare vom cultiva cartofi, ceea ce n-am făcut pînă acum în întovărăşire.

In munca pentru pregătirea şi repararea uneltelor agricole, dintre întovărăşiţi s-au evidenţiat în mod deosebit tovarăşii Nicolae Bocan, Dumitru Gheorghe, Dumitru Radu şi alţii.

Sîntem siguri că primind sprijinul tehnicienilor, întovărăşirea noastră va obţine rezultate bune.

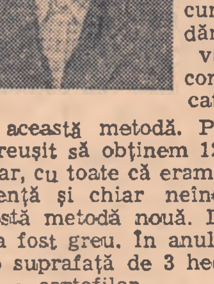
TUDORACHE BOCAN
preşedintele întovărăşirii agricole „Vasile Roaită" din comuna Hagieşti, regiunea Bucureşti

Sporirea producţiei de legume şi zarzavaturi constituie o preocupare de seamă în munca tinerilor grădinari din gospodăria agricolă de stat Mogoşoaia, regiunea Bucureşti.

In fotografia noastră: **harnicii legumicultori Toma Marin şi Chivu Iordache de la secţia Urlătoarea îngrijind cu multă atenţie zarzavaturile şi legumele timpurii.**

Din experienţa noastră

Despre metoda plantării de vară a cartofilor am aflat mai mult în anul 1953, la una din consfătuirile ţinute la regiune, unde un inginer de la I.C.A.R. ne-a explicat pe larg cum trebuie să procedăm la plantările de vară. Imediat după consfătuire am încercat şi noi, pe un hectar, această metodă. Pentru prima dată am reuşit să obţinem 12.000 kg. cartofi la hectar, cu toate că eram încă lipsiţi de experienţă şi chiar neîncrezători faţă de această metodă nouă. Dar numai începutul a fost greu. In anul trecut am aplicat pe o suprafaţă de 3 hectare plantarea de vară a cartofilor.

Pentru plantarea de vară am folosit cartofi iarovizaţi. Lucrările de iarovizare le-am început pe la 20 mai, alegînd o magazie cu condiţii corespunzătoare acestui scop. Aşezarea cartofilor s-a făcut în lădiţe confecţionate în gospodărie, de 50 cm. lăţime, 70 cm. lungime şi 10 cm. adîncime. Cartofii au fost aşezaţi pe un singur rînd în ladă. Din 7 în 7 zile controlam starea lor.

Plantarea cartofilor s-a făcut pe la 30 iulie, într-un teren arat adînc din toamnă şi grăpat primăvara. Grăpatul a fost repetat de trei ori. După ce au răsărit cartofii, am făcut imediat prima praşilă, repetînd apoi această lucrare. Mai apoi am făcut şi muşuroitul. Cînd vrejii de cartofi au fost distruşi de brumă, toamna tîrziu, s-a pornit la recoltare. Am cules o recoltă de 20.000 kg. la hectar.

Recolta obţinută nu ne face de ruşine. Cei care o să ne urmeze exemplul vor obţine o recoltă asemănătoare. Insă nici noi nu ne vom lăsa. Vom depune anul acesta şi mai mari eforturi pentru a obţine recolte bogate de cartofi la hectar.

KOCSIS LUDOVIC
preşedintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin" din satul Valda, regiunea Oradea

Consfătuirea legumicultorilor

TG. MUREŞ (de la corespondentul nostru). Cu cîteva zile în urmă, în raionul Tg. Mureş, a avut loc consfătuirea fruntaşilor legumicultori. La consfătuire au venit muncitori din gospodăriile agricole de stat, colectivişti, ţărani muncitori din întovărăşirile agricole şi cu gospodării individuale, ingineri şi tehnicieni pentru a împărtăşi unii altora metodele avansate folosite la cultivarea legumelor şi zarzavaturilor.

Printre cei care au luat cuvîntul la consfătuire a fost şi inginerul şef al gospodăriei agricole de stat „1 Mai" din Tg. Mureş care a vorbit în mod deosebit de cultivarea cartofilor iarovizaţi. „Pentru că noi am aplicat metoda cultivării cartofilor iarovizaţi, rezultatele au fost deosebit de bune. Gospodăria noastră a obţinut cu 4584 kg. mai mulţi cartofi decît de pe suprafaţa însămînţată cu cartofi obişnuiţi.

O altă metodă, pentru sporirea producţiei de legume la hectar, folosită de gospodăria noastră a fost şi plantarea culturilor în ghivece nutritive. In sectorul nostru legumicol noi cultivăm multe roşii. E ştiut că roşiile sînt o cultură pretenţioasă, de aceea noi am folosit larg cultivarea lor în ghivece nutritive. Folosind această metodă, am reuşit să obţinem 15.860 kg. roşii la hectar".

Brigadierul legumicol Somodi Iosif de la gospodăria agricolă colectivă „Libertatea" din Ilieni şi-a exprimat hotărîrea ca în anul acesta să muncească cele 5 hectare de grădină ale gospodăriei, pe care an de an le-a cultivat în mod obişnuit, după cele mai înaintate metode agrotehnice, pentru a obţine recolte sporite.

De asemenea şi ţăranii muncitori Chirilă Toader din Mădăraş, Took Albert din satul Surda Dumitrei, Csipan Ion din comuna Sînvăsii şi alţii şi-au exprimat dorinţa şi hotărîrea ca în anul acesta să cultive şi ei cartofi iarovizaţi.

Discuţiile purtate în cadrul consfătuirii cît şi participarea la o demonstraţie practică la sera Agevacoop-ului din raion, au îndrumat pe fiecare participant să cultive anul acesta, tot mai multe legume şi zarzavaturi după metode avansate.

Pentru sporirea producţiei de legume şi zarzavaturi la hectar, participanţii la consfătuire s-au angajat să împărtăşească şi în rîndurile celorlalţi ţărani muncitori din satele şi comunele raionului cele învăţate la consfătuire, din experienţa altora, în scopul îmbunătăţirii aprovizionării populaţiei muncitoare cu cît mai multe legume şi zarzavaturi.

DIN ACTIVITATEA ŞTIINŢIFICĂ A STUDENŢILOR IEŞENI

Acum cîtva timp a avut loc adunarea membrilor Asociaţiei ştiinţifice studenţeşti din cadrul universităţii „Alex. I. Cuza" din Iaşi.

La adunare au participat numeroase cadre didactice şi studenţi, membri ai cercurilor ştiinţifice. Tovarăşul Cruceanu Vasile, preşedintele Asociaţiei ştiinţifice de la Universitatea din Iaşi a prezentat raportul asupra activităţii Asociaţiei ştiinţifice pe primul semestru al anului de învăţămînt 1954—1955.

Ca o urmare a avîntului pe care l-a luat activitatea ştiinţifică a studenţilor în ultimul timp — s-a arătat în darea de seamă — a fost nevoie să se treacă la o formă superioară de organizare a cercurilor ştiinţifice studenţeşti: la înfiinţarea Asociaţiei ştiinţifice a studenţilor. Astfel şi în universitatea „Alex. I. Cuza" a luat fiinţă o asemenea asociaţie care are drept scop să sprijine dezvoltarea activităţii de cercetare ştiinţifică a studenţilor, să acorde ajutor în organizarea cercurilor ştiinţifice şi să contribuie la generalizarea şi popularizarea cercurilor fruntaşe.

Numărul cercurilor ştiinţifice a crescut de la 18 cîte erau în anul trecut, la 25, iar Asociaţia cuprinde 250 membri.

Prin înfiinţarea Asociaţiei ştiinţifice, tematica unor cercuri a fost lărgită. La cercurile ştiinţifice de la Facultatea de ştiinţe naturale, tematica a fost legată de prevederile proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2—3 ani. Astfel, se acordă o mare atenţie cercetării faunei şi florii regiunii Iaşi, iar în cercurile de la geo-geografie se fac cercetări geo-morfologice asupra regiunii, în vederea redării agriculturii a unor terenuri din şesul Bahluiului. Cercurile de fizică şi cele de astronomie construiesc aparate pentru înzestrarea laboratoarelor facultăţii respective, cercul de chimie organică a pus în cercetare tema „Stimulări de creştere pentru plante şi folosirea lor în agricultură", cercul de marxism şi economie politică de la Facultatea ştiinţelor juridice îşi are tematica legată de politica partidului şi guvernului nostru pentru dezvoltarea economiei naţionale.

In vederea sesiunii ştiinţifice Asociaţia s-a preocupat îndeaproape ca toţi membrii cercurilor să participe cît mai activ la pregătirea lucrărilor, ajutîndu-i totodată în înlăturarea greutăţilor întîmpinate. Astfel, pînă în prezent majoritatea lucrărilor sînt terminate afară de cele de la Facultatea geo-geografie care necesită mai mult timp pentru cercetări pe teren.

In activitatea Asociaţiei ştiinţifice au existat o serie de lipsuri. Pe această linie se situează faptul că nu au fost organizate conferinţe de popularizare a ştiinţei în vederea dezvoltării interesului studenţilor pentru munca ştiinţifică. Această lipsă s-a manifestat mai ales prin aceea că n-a existat o strînsă legătură între conducerea Asociaţiei ştiinţifice şi organizaţia U.T.M. din universitate. Schimbul de experienţă dintre diversele cercuri a fost slab şi din pricina faptului că gazeta de perete a Asociaţiei a apărut mult mai tîrziu decît a fost programată.

Adunarea membrilor Asociaţiei ştiinţifice a adus de asemenea unele critici la adresa Ministerului Invăţămîntului căruia deşi încă de la sfîrşitul anului trecut i-au fost trimise spre publicare o parte din lucrările ştiinţifice ale studenţilor, n-a dat nici un răspuns.

Raportul a fost urmat de discuţii la care au luat parte membri ai corpului didactic şi studenţi cu ajutorul cărora s-au scos la iveală o serie de lipsuri ale raportului şi s-au făcut noi propuneri pentru îmbunătăţirea muncii de cercetare în cadrul cercurilor ştiinţifice. Printre cei care au luat cuvîntul a fost şi tovarăşul conferenţiar Martiniuc Constantin care a arătat necesitatea editării unei reviste a cercurilor ştiinţifice de la Universitatea „Alex. I. Cuza" din Iaşi.

Corespondent
TIMOFTE VICU

Echipa lui Anghel Vasile în timpul lucrului

Muncitorii uzinei au semnat Apelul

Pe întinsul patriei munca e în toi. Zilnic din toate colţurile Republicii sosesc veşti despre o producţie sporită, despre oamenii pentru care interesele patriei, interesele apărării păcii, sînt mai presus de orice.

Semnînd Apelul de la Viena toţi muncitorii uzinei „Strungul" din Oraşul Stalin s-au angajat să îndeplinească înainte de vreme planul anual de producţie, să dea tot mai multe piese de schimb pentru agricultură.

Cea mai tînără echipă

Pentru prima dată „Drapelul Păcii" a fost cîştigat de muncitorii din atelierul de sculărie. De atunci, din 1951, bătălia pentru cucerirea steagului decernat de Comitetul de luptă pentru pace al uzinei s-a dat, an de an, între cei de la sculărie şi sectorul II. Pentru succesele obţinute în ultima vreme, drapelul a fost înmînat zilele trecute sectorului II.

Dacă s-ar calcula aportul fiecărui tînăr muncitor din secţie la succesul obţinut, atunci desigur primul loc ar reveni celei mai tinere echipe din secţie, cea condusă de utemistul Anghel Vasile.

...E un tînăr de statură mijlocie, cu o faţă senină, luminată de doi ochi mari, negri. Anghel Vasile e responsabilul echipei şi cel mai vechi membru al ei. Cînd a semnat Apelul Păcii, el s-a gîndit la tinereţea sa, la familia pe care şi-a întemeiat-o în urmă cu 5 luni, la întreaga viaţă. Anii unei copilării amare au lăsat urme adînci în sufletul lui.

— Vedeţi, spune el deseori — astăzi trăiesc din ce în ce mai bine. Nu de mult m-am căsătorit. Am cumpărat mobilă iar acum vreau să-mi cumpăr un aparat de radio, o bicicletă şi alte lucruri pentru mine şi familia mea. Urăsc din tot sufletul pe cei care vor să dezlănţuie un nou război. Pentru viaţa noastră de astăzi voi munci totdeauna cu aceeaşi patimă.

Pentru viaţa lor nouă au semnat Apelul şi utemiştii Bala Irina şi Soptereanu Vasile. Amîndoi lucrează în echipa lui Anghel Vasile. Ei s-au angajat atunci să-şi îndeplinească îndatoririle faţă de patrie, să-şi exprime recunoştinţa faţă de partid şi guvern prin muncă însufleţită.

De cînd muncitorii uzinei au semnat Apelul, au trecut mai multe săptămîni. In acest timp echipa lui Anghel Vasile şi-a îndeplinit zi de zi angajamentul luat. N-a fost zi în care echipa să nu dea cîte o jumătate de normă peste plan. Iar controlorul atelierului — deşi în ultima vreme a devenit mult mai exigent — trebuie de fiecare dată să scrie pe fişa de control a pieselor lucrate de echipa lui Anghel: „perfect".

Scrisoarea...

Lecz Iosif este maghiar, are 19 ani. A terminat şcoala profesională în urmă cu 2 ani, iar acum e cunoscut în uzină ca unul dintre cei mai buni strungari. Cînd a semnat Apelul de la Viena, Lecz Iosif şi-a amintit de vechii lui prieteni de şcoală. Aceştia sînt răspîndiţi în întreaga ţară, unii lucrează la fabricile din Cluj şi Mediaş, alţii la Arad şi Bucureşti. La Reşiţa însă lucrează cel mai bun prieten al său. Şi-a amintit de el şi s-a apucat să-i scrie...

„Şi tu, dragă prietene, lucrezi la strung. Noi, strungarii, avem o minunată profesie. Intr-adevăr e grea, dar cîtă bucurie îţi oferă această minunată muncă. Cînd îmi amintesc despre aceasta, string parcă cu şi mai multă putere mîna pe manetele strungului. Aşchiile se desprind cu mai multă iuţeală. E gata încă un piston pentru tractoare.

In atelierul nostru e zgomot, se aude în permanenţă uruitul monoton al maşinilor. Dar iată că s-a sfîrşit ziua de muncă. Şeful atelierului ne spune că am dat 50 la sută piese peste plan. Prietenii ne string mîinile, iar noi, mulţumiţi, părăsim uzina. In orele libere mergem la club, la bibliotecă, învăţăm. Patria ne cere noi şi noi cunoştinţe pe care vrem să le cucerim cu aceeaşi hotărîre şi sete, cu care strunjim piesele de schimb pentru tractoare.

Parcă văd pe faţa ta, dragă prietene, cum se aşterne din cînd în cînd o umbră, pumnii ţi se încleştează, iar în ochi îţi apare o expresie hotărîtă. Asta ori de cîte ori întîlneşti în ziare sau auzi la radio despre aţîţătorii la un nou război.

Război! Tu ştii cum arată pămîntul sfîrtecat de bombe, ai văzut cum se transformau în ruine casele, cum rătăceau prin foc şi scrum micuţele tale surori. In anii vieţii noastre noi te-ai obişnuit să construieşti. In şcoală tu ai făcut primul aeromodel. Ai lucrat pe şantierul Bumbeşti-Livezeni iar acum munceşti pentru dezvoltarea şi întărirea pe mai departe a patriei noastre.

Pacea — iată la ce gîndim tu, eu, milioane de tineri cinstiţi de pe glob. Pacea — acesta este viitorul pe care-l dorim şi pentru care luptăm.

Prietenul meu! Amîndoi avem acelaşi ţel: de a păstra pacea pe pămînt, de a construi socialismul. Să ţinem tot timpul minte: pacea nu se aşteaptă, se cucereşte. Fiecare piesă peste plan este aportul nostru la cauza păcii. Cu acest gînd mă voi duce mîine la uzină şi voi da mai multe piese. Pentru asta să lupţi şi tu şi toţi strungarii din Reşiţa".

După şase ore...

— Spui că-ţi place meseria, că-ţi iubeşti atelierul. Eu n-aş crede. Cum să-ţi placă cînd întîrzii de la lucru, cînd nici planul nu ţi-l îndeplineşti întotdeauna şi dai piese proaste. Nu, nu-ţi iubeşti uzina!

De vorbele acestea îşi aminteşte Lupu Nicolae deseori. I-au fost spuse de tovarăşul Finta Iosif. Au trecut de atunci mai multe luni de zile.

Cînd a semnat Apelul Păcii, Lupu Nicolae şi-a amintit de aceste cuvinte. E drept, acum el lucrează în brigada a VI-a utemistă de la atelierul de strungărie, brigadă care deţine drapelul de fruntaşă pe uzină. Gîndindu-se atunci la uzină s-a hotărît să facă totul pentru ca toţi tovarăşii de muncă să fie mulţumiţi de munca sa.

In ziua în care l-am întîlnit, Lupu Nicolae lucra anticamere pentru tractoarele K.D. 35. Nişte piese nu prea mari, dar care cer multă pricepere. N-au trecut însă decît 6 ore şi pe masa de lucru a lui Lupu Nicolae piesele strunjite n-au mai avut loc. De maşină s-a apropiat şeful atelierului.

— Şi astăzi ţi-ai îndeplinit în 6 ore planul. Ai lucrat bine, şi-i strînse cu putere mîna *(fotografia a II-a)*.

De mai multe săptămîni utemistul Lupu Nicolae obişnuieşte să-şi îndeplinească norma zilnică în numai 5—6 ore. Acum dorinţa i s-a înfăptuit: uzina se mîndreşte de munca lui.

★

Insufleţiţi de chemările partidului, de dorinţa de a întări prin muncă semnătura pusă pe Apelul Păcii de la Viena, muncitorii uzinei „Strungul" şi-au luat angajamentul să-şi îndeplinească planul de producţie înainte de termen. Alături de toţi muncitorii, tinerii luptă zi de zi pentru a da patriei tot mai multe piese de schimb pentru agricultură, ştiind că aceasta este contribuţia lor la măreaţa cauză a apărării păcii.

AL. PINTEA

Pe marginea scrisorii: „De ce nu are dragoste de muncă tovarăşul Constantin Dumitru"

Pasiunea în muncă înnobilează sufletul

Toate purtările lui Constantin Dumitru m-au necăjit. Ceea ce m-a mîhnit mai mult este însă dispreţul său bolnăvicios pentru muncă. Nu mi-e teamă că spun vorbe răsunătoare dacă susţin că munca e cea mai mare bucurie a omului. De la o asemenea bucurie, un tînăr de [illegible] ani — care mai e şi utemist — se dă înlături!

Fabrica unde lucrez, fabrica de mobilă din Balta Sărată e clădită de multă vreme, pe prin anii 1900. Patronul se îmbogăţea tot timpul în Elveţia şi încasa cîştiguri grase. Nu şi-a văzut niciodată fabrica: n-o cunoştea decît din poze. Se uita în fotografii, le admira şi dădea ordine vătafilor săi să se mărească întreprinderea. Fabrica s-a mărit fără noimă, hrambura, încît stăpînul necunoscînd-o dădea dispoziţii care nu prea se potriveau cu realitatea. Avea însă grijă să stoarcă vlaga muncitorilor, să exploateze oamenii pe care nu-i văzuse niciodată la viaţă, să scoată cît mai mulţi bani dintr-o întreprindere a cărei prag nu-l călcase niciodată. Dispreţul pentru muncă e propriu sufletului de exploatator, el nu vede decît cîştigul, posibilitatea de a jecmăni muncitorii. Dar chiar şi în condiţiile acelea cînd stăpînul, ca orice stăpîn, nu se îngrijea de fabrică, cînd muncitorii erau exploataţi, oamenii îşi iubeau meseria. Faima mobilelor fabricate la Balta Sărată se răspîndise în multe ţări ale lumii.

Dragostea pentru muncă, pentru meserie, a crescut însecit în anii puterii populare. Nu mai muncim pentru capitalişti, muncim pentru noi înşine. Faima mobilelor fabricate la noi s-a răspîndit în Bulgaria, în Ungaria, în Cehoslovacia şi în multe alte ţări. Noi ne bucurăm cînd vedem că mobila noastră e căutată, asta înseamnă că am muncit bine, că muncitorii patriei noastre libere sînt bine reprezentaţi peste hotare.

Iată, de pildă, pe tovarăşul Boţoc Vasile. El are numai 20 de ani şi e maistru, răspunde de o secţie. S-a dovedit a fi un bun organizator al producţiei. Muncitorii vîrstnici vin la el cu încredere, îi cer sfatul. El se poartă modest cu toţi tovarăşii, caută să-i ajute. Dar ştie să primească sfaturi de la cei cu experienţă. Ca să ajute producţia a propus cîteva inovaţii tehnice, două inovaţii care au fost imediat acceptate şi au adus fabricii mult folos. Ceea ce m-a bucurat şi m-a emoţionat a fost faptul că într-o zi Boţoc Vasile, care mi-e prieten, mi-a mărturisit că vrea să lucreze la un manual de mobilă curbată. Asta, la vîrsta de 20 de ani! Mi-a spus cu hotărîre: e nevoie de un asemenea manual.

Dar Boţoc Vasile nu e numai un maistru bun, ci şi un utemist care-şi îndeplineşte sarcinile cu aceeaşi pasiune. E responsabil cercului politic pentru începători. La el în cerc tinerii vin în număr mare, discuţiile sînt animate, interesante. Comitetul raional U.T.M. i-a evidenţiat pe raion pentru succesele obţinute în această direcţie.

Ca şi Boţoc Vasile, alţi tineri îndrăgostiţi de meserie, ca Stolojescu Iosif, Hobun Emilia, Voicescu Ion, Socol Maria au făcut inovaţii interesante, menite să îmbunătăţească activitatea fabricii noastre.

Boţoc Vasile şi alţi tineri ca el din fabrica noastră înţeleg rostul muncii în societatea noastră. [illegible] oamenii în vîrstă. Noi am învăţat de la dînşii nu numai meşteşugul, ci şi dragostea pentru meserie, pentru întreprinderea care acum este a noastră. Iată lucrul cel mai important. E drept, mai sînt şi la noi tineri care nu înţeleg cum poate un om să se omoare după o anume meserie, cînd sînt sute de profesii pe lumea asta... Odată, de pildă, comisia medicală şi-a dat cu părerea că ar fi bine ca unii tovarăşi de la secţia gatere, cea mai grea secţie, să fie mutaţi în altă secţie. Acei cărora li s-a spus să plece în altă secţie erau muncitori vîrstnici, încercaţi, care-şi iubeau meseria. Cînd ţi-e cineva drag, despărţirea e lucru anevoios. S-au împotrivit bineînţeles, au spus că sînt sănătoşi tun. Vestea despărţirii de munca de la gatere i-a îndurerat chiar. Unii tineri mai necopţi la minte au început să rîdă ironic de această întîmplare: „Ce fraieri sînt! [illegible] Unde nu dădea norocul asta peste mine?" Pe noi ne-a mirat această grosolănie menită să jignească un sentiment atît de delicat şi atît de nobil ca dragostea pentru muncă. Dragostea de muncă e un lucru care trebuie în primul rînd simţit şi nu numai înţeles ca o regulă de matematică. Trebuie să se producă o schimbare în conştiinţa tovarăşului Constantin Dumitru. Să se dăruie muncii cu toată puterea, să dea muncii toată priceperea şi capacitatea sa. Cînd tovarăşul Dumitru Constantin va deveni un om pasionat de meserie, multe se vor schimba în bine în conştiinţa sa.

STEPAN ADRIAN
tehnician, Fabrica de mobile Balta Sărată-Caransebeş,

Ce i-a însufleţit pe constructorii primului acordeon romînesc

Pentru a ilustra puterea de creaţie a maselor, pasiunea omului simplu pentru nou, nu este nevoie să căutăm prea mult exemple. La noi în ţară, unde oamenii muncii au fost eliberaţi de exploatare, aceste lucruri au devenit fenomene obişnuite, de masă. Iată o ştire de cîteva rînduri: „...Un pantofar, doi mecanici şi un tîmplar din Timişoara, au construit primul acordeon romînesc. Niciunul dintre ei nu are studii muzicale şi nici măcar n-a vizitat o fabrică de acordeoane. I-a unit însă pasiunea lor pentru creaţie, bucuria de a înfăptui un lucru despre care se spunea că nu poate fi confecţionat decît în străinătate, în ţările cu tradiţii în construirea instrumentelor muzicale".

Acum doi ani, Guy Boncourt, un inovator în domeniul televiziunii din Geneva (Elveţia) a descoperit un procedeu ingenios care permitea construirea unor aparate de televiziune cu o recepţie pe sute de kilometri. El reuşise să recepţioneze la Geneva — oraş înconjurat de munţi — emisiunile transmise din Londra, Paris şi Moscova. Evenimentul constituia un pas înainte spre perfecţionarea preţioasei descoperiri a minţii omeneşti: televiziunea. Bucuria care te cuprinde la auzul acestei veşti este însă întunecată de faptul că tînărul inovator sub presiunea fabricanţilor de aparate de televiziune, care în situaţia adoptării invenţiei ar fi rămas cu un mare stoc de aparate de tip vechi în depozite, a anunţat că renunţă la descoperirea sa pe motiv că este încă... prea devreme pentru aşa ceva. În realitate însă, sub această declaraţie se găsea „precizarea" societăţilor americane, franceze, olandeze din industria radioelectronică, că în domeniul recepţiei emisiunilor de televiziune nu vor fi făcute nici un fel de... invenţii, atîta timp cît firmele care fabrică aparate de televiziune nu-şi vor fi desfăcut stocurile existente.

Pantofarul Muliţ Alexandru, lăcătuşul mecanic Friederik Anton, tîmplarul Clinp Ivan, ca şi mecanicul Pop Alexandru, au simţit şi ei cu ani în urmă apăsarea patronilor şi fabricanţilor. Setea lor de creaţie era sugrumată atunci. Acuma ea clocoteşte ca un torent de munte scăpat din încleştarea iernii.

La început, în localul fabricii de acordeoane nu se găsea nici un utilaj, ci doar o masă, un bec şi un telefon. Toate maşinile, întregul utilaj, abia trebuia zămislit. Cu un an de zile în urmă, cînd mecanicul Pop Alexandru a venit să propună cooperativei de încălţăminte la care lucra, să i se încredinţeze construirea primului acordeon,

„Calitatea acordeoanelor noastre nu este mai prejos decît a celor din import" — îi spune cu satisfacţie maistrul Mayer Ştefan, utemistei Boca Eleonora.

el cunoştea prea puţine lucruri în această direcţie. Ştia însă că lucrul cel mai preţios la un acordeon constă în realizarea tonurilor. Tonul este produs de o limbuţă de oţel foarte subţire şi pretenţioasă. Ideea construirii acordeonului i-a venit lui Pop Alexandru cînd a văzut în comuna Bacova cîteva asemenea limbuţe făcute de un localnic din arcuri de ceas. I-ar fi trebuit apoi un lemn cu rezonanţă. Pop Alexandru şi-a adus atunci aminte cum în copilărie bătea toaca ca să sperie vrăbiile. Toaca din lemn de tei răsuna dulce, iar vîntul purta sunetele pînă hăt, departe. Cea din fag însă aducea a larmă de butoaie rostogolite pe un prundiş.

Pop Alexandru n-a avut în copilărie un acordeon, şi l-a dorit însă. Acum el nu mai este tînăr... Dar sînt atîţia tineri care doresc să aibă un acordeon. Lor, s-a gîndit Pop Alexandru, să le închine eforturile sale. Şi-a luat angajamentul să realizeze acordeonul în timpul său liber: lucrînd după-amiezile, duminicile şi nopţile. Împreună cu tovarăşii săi, Pop a lucrat cu pasiunea caracteristică omului liber care creează pentru poporul său. Au fost confecţionate din resurse locale maşini, iar de la uzina „Oţelul Roşu" au obţinut cîteva zeci de kilograme de oţel special.

Pop Alexandru şi tovarăşii săi au simţit ajutorul celor dimprejur în momentele cele mai grele. Specialiştii care au venit în mijlocul lor au cercetat acordeonul şi au dat sfaturi preţioase. Nici un moment Pop Alexandru şi tovarăşii săi nu s-au simţit singuri. I-au avut alături pe oţelarii de la „Oţelul Roşu", pe profesorii şi studenţii de la Institutul de mecanică din Timişoara, pe specialiştii de la Opera de Stat din oraş.

Vorbim deseori despre noua atitudine faţă de muncă. Un exemplu minunat de atitudine creatoare faţă de muncă îl dă strădania plină de roade, dezinteresată, a acelora care au dat viaţă primului acordeon romînesc.

Cînd acordeonul a fost construit, el a fost prezentat la Opera din Timişoara. Examenul a fost trecut cu succes. Primul pas a fost făcut. Nu-i vorbă, constructorii au avut de înfruntat şi mentalităţi învechite ale unor oameni care nu vor să priceapă că ţara noastră are nevoe şi de asemenea instrumente.

Mai sînt şi unele greutăţi... Constructorii de acordeoane de la Timişoara nu-şi fac însă inimă rea din această pricină. Ei au de gînd acum să construiască acordeoane cu 80 de başi, apoi... Sînt încă multe de zis. Ceea ce este însă esenţial, este faptul că patru oameni ai muncii au construit primul acordeon romînesc.

Şi asta în primul rînd datorită dragostei lor pentru muncă, pasiunii. Cred că tovarăşul Dumitru Constantin precum şi alţi tineri ca el au multe de învăţat de aici.

M. ZONIS

Scrisoare către un vechi prieten

Dragă Mircea.

Discuţia ce se desfăşoară în coloanele „Scînteii tineretului" despre lipsa de pasiune în muncă a tovarăşului Constantin Dumitru, m-a îndemnat să-ţi scriu această scrisoare deschisă. Cred că cuvintele care i se spun lui Constantin Dumitru se potrivesc în bună parte şi ţie. Pentru că sîntem prieteni de mici copii, vreau ca această prietenie să o păstrăm mereu, neştirbită.

Cînd am fost acasă în permisie, am aflat cu părere de rău că tu nu mai eşti Mircea pe care-l ştiam. Între timp ai terminat şcoala şi ai devenit învăţător. Dar profesia de învăţător pe care o exerciţi la Şcoala elementară din comuna Sălciua, (raionul Cîmpeni, regiunea Cluj) îţi este indiferentă, o priveşti cu pasivitate. Nu zic, eşti doar tînăr, dornic de distracţie, îţi place să schiezi şi iubeşti în general sportul, dar aceasta nu te îndreptăţeşte să neglijezi datoria pe care o ai.

Devenind învăţător, ţi-ai luat o răspundere de seamă faţă de patria noastră, faţă de oamenii din comună, de a da o educaţie sănătoasă copiilor, de a face din ei oameni adevăraţi. Curînd însă pasiunea ta pentru această ocupaţie a devenit doar o amintire. Te-ai gîndit tu vreodată că te poate trage cineva la răspundere pentru acest lucru, că poate să-ţi ceară socoteală pentru purtarea ta, pentru inactivitatea ta?

Am fost nespus de bucuros cînd am văzut că din comuna noastră s-au ridicat o seamă de elemente tinere care păşesc în viaţă cu paşi siguri şi am fost bucuros că mulţi dintre prietenii mei, printre care erai şi tu, au îmbrăţişat această frumoasă meserie de învăţător. Da, este un lucru minunat să fii învăţător, să munceşti cu dragoste, cu pasiune, să-ţi închini cunoştinţele educării unei tinere generaţii, în folosul poporului. Pe tine însă, te-a preocupat doar să ai asigurat un salariu. Cînd am fost pe la şcoală tu erai plecat să schiezi. În ziua aceea — îmi amintesc că era în 7 decembrie. — nu ai ţinut decît o singură oră. Ai dat apoi drumul acasă copiilor, spunîndu-le: „Azi s-a terminat cu şcoala".

Eu nu condamn faptul că ţie îţi place sportul ci, că tu te eschivezi de la îndeplinirea îndatoririlor de muncă. Ce părere ai avea, de pildă, dacă noi militarii, în loc să ne facem datoria în mod conştiincios faţă de patrie, în loc să ne străduim a ne însuşi cît mai bine mînuirea armelor pentru a fi oricînd gata să răspundem acelora care ar cuteza să ne calce hotarele, ne-am ţine de alte lucruri. Desigur că tu ai tuna şi ai fulgera, exprimîndu-ţi indignarea faţă de astfel de oameni. De ce însă nu vezi ce se petrece cu tine?

În relaţiile cu elevii tu nu eşti exemplu, un model de corectitudine, de punctualitate, nu ai o atitudine demnă, te porţi brutal cu ei. Uită-te la ceilalţi colegi ai tăi cu care lucrezi; îi vezi preocupaţi, se frămîntă, dezbat probleme. Dar tu ce faci? Ce faci tu pentru ca elevii să te îndrăgească, să vadă în tine un adevărat îndrumător al lor?

În ziua cînd am plecat la unitate tu ai plecat la un concurs de schi. Te-ai întrebat ce vor face copiii în lipsa ta, cine se va ocupa de ei, cine le va preda lecţiile? Mi-ai spus că eşti bucuros că scapi de muncă chiar pentru o perioadă scurtă.

Îţi sînt prieten Mircea şi-ţi doresc numai binele. Vreau ca tu să devii un om preţuit. Nu ştiu ce ar zice fata care ţi-e dragă, dar sînt sigur că aflînd despre comportarea ta în muncă, ea n-ar mai vedea în tine un om cu care va putea să-şi făurească un cămin fericit.

Zilele trecute am primit o scrisoare de la Gicu care este student la Facultatea de Fizico-matematici din Cluj. El îmi scria că a rupt legăturile cu tine, datorită atitudinii tale faţă de mama şi sora ta. Uite încă un prieten care-ţi condamnă purtările.

Atitudinea faţă de mama ta, care are o experienţă mult mai bogată decît tine în materie de învăţămînt, căreia tu îi vorbeşti urît, căreia nu vrei să-i ajuţi la treburile gospodăreşti, cu care nu te porţi ca un fiu adevărat mă îngrijorează. Tu, cînd vii acasă de la şcoală sau din altă parte, întrebi doar ce este de mîncare, dar nu te gîndeşti că pentru aceasta este nevoie şi de cîteva lemne tăiate, de o găleată de apă etc. Aştepţi întotdeauna ca mama ta să-ţi îndeplinească o mie şi una de dorinţi pentru a te hotărî s-o ajuţi. Are şi ea o mulţime de probleme de rezolvat la şcoală, pe lîngă aceasta mai trebuie să se ocupe de îmbrăcămintea ta pe care o ceri să fie mereu curată.

Ţi-am scris toate acestea pentru că îţi sînt prieten şi nu pot să trec cu vederea indiferenţa în care te complaci, lipsa de respect pe care o manifeşti nu numai faţă de muncă, ci pînă şi în relaţiile cu părinţii şi prietenii tăi.

Cred că ai posibilitatea să te îndrepţi, să devii un om adevărat.

Al tău prieten,
Caporal IULIAN MARA

Lipirea cauciucului pe oţel

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru). A fost greu la început. Să lipeşti cauciuc pe oţel, nu-i lucru uşor. Trebuia totuşi realizată operaţia. Sondorii de la foraj şi extracţie de pe şantierele petrolifere din ţara noastră aveau mare nevoie de acest utilaj. Cum puteau să execute procesul de lipire a cauciucului pe metal cînd ei nu făceau altceva decît să vulcanizeze anvelope şi camere pentru automobile? Le lipsea o documentaţie precisă, le lipseau presele hidraulice, matriţe, dispozitive pentru desfacerea pistonului de matriţă, aparatajul de alămit piesele metalice şi multe altele.

Membrii colectivului secţiei de vulcanizare al Uzinei mecanice Cîmpina, în frunte cu comunistul Plămădeală Anatoli, s-au apucat de studiu. Mai bine de 6 luni au tot făcut diferite încercări. Le-au venit în ajutor doi ingineri sovietici. I-au ajutat mai întîi să confecţioneze utilajul şi dispozitivul necesar precum şi băile de alămit electrochimic. Toate acestea au fost executate de metalurgiştii din Uzina mecanică Cîmpina. Rezultatele nu au întîrziat să apară. Pentru prima dată în ţara noastră s-a realizat lipirea cauciucului pe metal la unele utilaje petrolifere.

Brigada păcii, condusă de utemistul Stan Constantin, nu a existat lună din anul trecut în care să nu fi depăşit planul la o serie de lucrări, necesare instalaţiilor de foraj cu turbină. Experienţa şi calculele făcute au dovedit că lipirea cauciucului pe oţel realizată în ţara noastră este rezistentă la 90 kg. pe centimetru pătrat, faţă de 35—40 kg., rezistenţa produselor importate din străinătate.

Bazaţi pe experienţa dobîndită, colectivul secţiei, în care lucrează brigada utemistului Stan Constantin, ca şi muncitorii Olteanu Ion, Jinga Maria şi Calmîc Ion, şi-a propus să realizeze un nou sortiment — fabricarea frînei pneumatice pentru instalaţii de foraj de 150 tone. Folosind experienţa sovietică ei vor realiza cu succes acest nou sortiment.

Prin căminele culturale

Am avut ocazia să trec nu de mult prin comuna Valea Lungă—Cricov, din raionul Pucioasa, regiunea Ploeşti. M-am îndreptat spre locul de unde se auzea muzică. Astfel am ajuns la căminul cultural. Aci în jurul aparatului de radio erau strînşi numeroşi ţărani muncitori: tineri, bătrîni, femei şi copii. Ei aşteptau nerăbdători să înceapă obişnuita „Seară culturală".

Echipa artistică a căminului cultural şi cea a elevilor şcolii elementare de 7 ani din comună, au prezentat un bogat program artistic.

Asemenea seri culturale se desfăşoară cu regularitate la căminul cultural din Valea Lungă—Cricov, odată pe săptămînă. In afară de programul artistic, în cadrul acestor seri, se ţin conferinţe, sau se face recenzia unei cărţi. Tot în cadrul căminului cultural din această comună, au loc de două ori pe săptămînă lecţii ale cercului agrotehnic. La aceste lecţii participă şi 18 tineri din comună.

Corespondent
IONESCU FILIAN

★

Nu a fost lucru uşor să reorganizăm echipa artistică a căminului cultural şi să dăm viaţă activităţii culturale în comuna noastră. Acum însă ţi-e drag să vii la căminul cultural din Surduleşti raionul Roşiori de Vede. În fiecare după amiază pînă seara tîrziu, tineri şi vîrstnici îşi petrec timpul în jurul aparatului de radio, al meselor de şah sau la cercul de citit.

In ultimul timp tinerii din echipa artistică au început să pregătească cu însufleţire programul unui festival. Fiecare dintre ei doreşte ca atît corurile cît şi piesa de teatru să fie executate cît mai bine. La repetiţiile ce au loc săptămînal nu lipseşte nici un tînăr, iar Ene Petre şi Nicola Marin constituie pentru toţi exemplu.

Corespondentă
BRATU VICTORIA

★

Ansamblul artistic din comuna Cerătu, raionul Segarcea, format din 60 de persoane, avînd o echipă de teatru, una de cor şi alta de dansuri, prezintă cu regularitate în faţa ţăranilor muncitori noi programe artistice.

Astfel, nu de mult, a prezentat un frumos program artistic cuprinzînd printre altele cîntecele „La izvor", „Ce stai bade tot pe prag", apoi dansurile populare „Rustenul", „Calabalta", „Alunelul pe trei", „Leana" şi o scenetă.

Membrii ansamblului vor însă ca în fiecare duminică să se poată prezenta în faţa ţăranilor muncitori din comună cîte un program artistic. Şi pentru a realiza aceasta, pregătesc în acelaşi timp mai multe cîntece şi piese de teatru. Pentru programul viitor se pregăteşte de pildă piesa „Cuscrii Gherghinii" de către tinerii învăţători. Şi în acelaş timp se fac repetiţii la piesa „Hîrbul cu leacuri" care va fi jucată în curînd.

Repetiţiile se fac cu regularitate sub îndrumarea permanentă a directorului căminului cultural, Ene Rizea şi a directorului şcolii de 7 ani din comună, Ioan Florea.

Pe lîngă această îndrumare pe care o primeşte, ansamblul se bucură de o grijă permanentă din partea tov. Nicolae Groza, preşedintele sfatului popular.

Corespondent
GUŢA PADEANU

ŞCOALA SERALĂ A UZINEI

In incinta Uzinelor „23 August" din Bucureşti funcţionează de aproape o jumătate de an şcoala medie serală mixtă a tinerilor muncitori de la Uzinele „23 August" şi „Republica".

În fiecare zi, după schimbul întîi, tineri şi tinere practicanţi, muncitori din diferitele secţii ale uzinei, vin aici să înveţe. Ca elevii oricărei şcoli medii, ei s-au obişnuit să studieze zilnic cîte cinci ore.

În clasele acestei şcoli, este atîta voioşiune tinerească, încît cu greu ţi-ai putea închipui că aceşti tineri sînt în continuarea unui program de opt ore de muncă. Care este secretul acestei energii care risipeşte oboseala muncii de peste zi?

SETEA DE CUNOŞTINŢE

Era în toamna anului trecut. Abia apăruse Decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi Hotărîrea Consiliului de Miniştri privind organizarea şi funcţionarea şcolilor serale de cultură generală pentru tineretul muncitoresc şi sătesc şi tineri ca Dumitru Constantin şi Cristescu Gheorghe de la Turnătorie oţel, ca şi Alexandrina Cherciu, Ciobanu Marin, Oancea I. şi Nicula Ion de la laborator, au şi început să se agite.

— Fără cunoştinţe nu pot conduce tehnica modernă — spunea Cristescu Gheorghe, plin de siguranţă. Vreau să mă înscriu la şcoala serală, fiindcă vreau să lucrez şi eu ca Bălan Ion, fruntaşul nostru.

— Şi eu vreau să mă înscriu la şcoala serală — i-a răspuns atunci, Dumitru Constantin. Ştii... eu vreau să devin inginer electrotehnic.

— Şi eu vreau...

— Şi eu vreau...

O mulţime de tineri şi tinere vroiau să înveţe. Setea de cunoştinţe, năzuinţa spre o muncă multilaterală şi interesantă, iată ce caracterizează pe aceşti tineri muncitori şi muncitoare din uzinele „23 August", şi „Republica".

★

Iată că n-au trecut decît vreo cîteva zile şi în uzină au şi început pregătirile pentru înfiinţarea şcolii serale. De la secţia de învăţămînt a sfatului popular s-au prezentat la conducerea uzinei profesorii Lazăr D., N. Teaci, Tita Aurel şi alţii, în frunte cu directorul Călin Alexandru şi au cerut concursul pentru înfiinţarea unei şcoli medii serale. Conducerea uzinei le-a pus la dispoziţie o clădire încăpătoare şi a asigurat corpul didactic că va da tot sprijinul acestei şcoli. Elevii care se vor înscrie la această şcoală vor fi încadraţi numai în schimbul întîi. De asemenea a stabilit ca fiecare şef de sector să-şi ia obligaţia să vegheze asupra frecvenţei regulate a elevilor la cursuri. S-au înscris atunci la şcoala serală toţi acei care aveau în ei imboldul marilor realizări, toţi acei care înţelegeau că numai prin asimilarea de cunoştinţe noi şi multilaterale vor putea să cucerească tainele tehnicii, ale culturii.

Din păcate însă, mai erau mulţi în uzină care se temeau de greutăţi, care nu vroiau să se ostenească peste programul de lucru ori care nu înţelegeau încă necesitatea absolvirii unei astfel de şcoli. De aceea, paralel cu acţiunile de organizare a şcolii, corpul didactic a pornit la o muncă de lămurire de la tînăr la tînăr, şi deşi munca a fost destul de grea, rezultatele au fost îmbucurătoare. În această acţiune corpul didactic a simţit încă de la început puternicul sprijin al organizaţiei de bază U.T.M. care s-a preocupat de o bună popularizare a şcolii în rîndul tineretului din uzină. Mai întîi a fost prelucrată în toate grupele U.T.M. Hotărîrea Consiliului de Miniştri cu privire la organizarea şi înfiinţarea şcolilor serale. Aceste prelucrări au fost îndelung dezbătute de tineretul uzinei şi iată că un număr de aproape 200 de elevi au început să facă cereri de înscriere la şcoală, încă din primele zile. Pentru lămurirea deplină a elevilor, organizaţia de bază U.T.M., în colaborare cu corpul didactic, au organizat o puternică agitaţie vizuală şi s-au îngrijit de procurarea rechizitelor şi a materialului didactic strict necesar fiecărui elev. Astfel şcoala serală s-a putut deschide, avînd încă din primele zile condiţii bune de funcţionare.

PRIMELE SUCCESE

Primul pătrar, ca şi al doilea, au decurs în mod normal. Chiar şi pătrarul al treilea a început în modul cel mai firesc. Programul orelor de studiu se respectă cu rigurozitate, tinerii şi tinerele acestei şcoli se întrec în a-şi însuşi cunoştinţele, şi nu puţini dintre ei sînt fruntaşi la învăţătură.

— Înainte lucram mecanic, nu puteam înţelege rostul aparatelor optice de precizie — povesteşte Chira Romulus, tînăr tehnician în uzină, care frecventează cu regularitate cursurile şcolii serale. Acum însă, de cînd am început să învăţ fizică, totul începe să fie limpede, uşor. Pot chiar să iau pe seama mea lucrări importante.

Şi Chira Romulus nu e singurul. Ceea ce s-a întîmplat cu el, s-a întîmplat cu cei mai mulţi dintre elevii acestei şcoli. Problemele de algebră, lecţiile de chimie şi fizică, în special, îi ajută să înţeleagă mai limpede o serie de noţiuni, o seamă de fenomene ale producţiei, faţă de care pînă acum nu puteau avea decît noţiuni generale.

Interesul corpului didactic pentru stimularea dragostei faţă de învăţătură, pentru întreţinerea entuziasmului care a cuprins majoritatea tinerilor din uzinele „23 August" şi „Republica" la înfiinţarea ei, se manifestă prin diferite iniţiative. Mai întîi, colectivul de profesori a constituit o comisie care să ţină legătura cu părinţii elevilor, pentru a-i antrena şi pe aceştia în opera de educare în spiritul dragostei faţă de învăţătură, a copiilor lor. Astfel, Mitan Alexandru, muncitor în uzină, are un fiu în clasa a VIII-a B, care se dovedeşte nedisciplinat şi neatent la lecţii, neizbutind să reţină mai nimic din ce se predă. Comisia care se întruneşte în fiecare sîmbătă după masă, a mobilizat şi pe tovarăşul Mitan Alexandru să discute cu fiul său, să-l supravegheze la învăţătură.

O LECŢIE MULT AŞTEPTATĂ

O lecţie teoretică demonstrată practic era demult aşteptată de elevii şcolii medii serale. Lipsa unor materiale didactice mai greu de procurat ca aparate pentru experienţe, utilaj pentru laboratoare etc., îngreuna totuşi înţelegerea unor materii. Iată însă că profesorul Moldoveanu Gheorghe, căutînd să rezolve această problemă a anunţat elevilor clasei a VIII-a B că lecţia pentru „Prepararea clorului" o va demonstra practic, folosind elementele şi aparatele necesare împrumutate de la o altă şcoală medie, unde predă de asemenea fizica şi chimia.

Lecţia mult aşteptată a sosit.

Elevii erau atenţi, interesul pentru reuşita experienţei antrena întreaga clasă; aplicarea practică constituie deci una din preocupările esenţiale ale acestor tineri şi tinere, care sînt deprinşi să dea viaţă învăţăturii abstracte, prin munca lor tehnică de fiecare zi. E firesc deci, ca aceste lecţii practice să fie atît de apreciate şi atît de mult aşteptate...

Discuţiile asupra acestui subiect au continuat şi în pauză. Elevii şi elevele clasei a VIII-a B. au văzut cu ochii lor cum se prepară clorul şi au înţeles bine importanţa acestei substanţe pentru industria noastră. Conducerea uzinei trebuie să înlesnească corpului didactic posibilitatea creării unui laborator pentru fizică şi chimie, materii care interesează atît de mult pe aceşti tineri şi tinere, muncitori în uzină.

DATORII UITATE

Una din obligaţiile principale a şefilor de sectoare din uzină este aceea de a încadra în schimbul întîi pe toţi tinerii muncitori care urmează şcoala serală, pentru a putea fi astfel prezenţi la orele 16 cînd încep cursurile.

Dar maistrul Blaga Vasile şi inginerul Pancu de la Secţia Forja-Mare, la fel ca maistrul de la Mecanica Uşoară şi alţii au uitat în ultimul timp de această firească obligaţie. Ba unii din ei chiar glumesc pe socoteala şcolii şi deci, ce să se mai încurce tinerii muncitori cu învăţătura? Mai bine să muncească liniştiţi în toate schimburile şi apoi să-şi vadă de treabă...

Organizaţia de bază U.T.M. în colaborare cu corpul didactic al şcolii ar trebui să ceară conducerii uzinei să reamintească acestor maiştrii datoriile lor în privinţa contribuţiei la bunul mers al şcolii serale din uzină.

PENTRU ŢELUL PROPUS

Pentru întreţinerea şi dezvoltarea pasiunii faţă de studiu, colectivul de conducere a şcolii a luat iniţiativa ca în cadrul orelor educative, în afară de informaţiile politice obişnuite, să se organizeze şi discuţii libere asupra felului în care cei mai buni dintre elevi îşi însuşesc cunoştinţele. Unii dintre tinerii şi tinerele care învaţă aici pun lipsurile la învăţătură pe seama lipsei de timp, ori a neputinţei de a cuprinde într-o singură zi şi munca şi învăţătura. Aceasta nu e însă un motiv serios. Justa organizare a timpului depinde de dragostea pentru învăţătură a fiecăruia. Altfel n-ar exista fruntaşi la învăţătură ca Dumitru Constantin, ori Cristescu Gheorghe, ori Alexandrina Cherciu, care reuşesc să obţină numai note mari. Oare aceşti tineri nu sînt şi ei obligaţi să cuprindă zilnic şi sarcinile din munca de producţie şi cele legate de învăţătura în şcoala serală? Elevul Dumitru Constantin răspunde acestei întrebări cu simplitate şi inteligenţă:

— În faţa mea stă un ţel mare. Vreau să devin inginer electrotehnic. Pentru aceasta am nevoie de cunoştinţe cît mai temeinice. Fiecare minut îmi este nespus de scump. De aceea îmi organizez timpul în aşa fel ca în fiecare seară după ce mă întorc de la şcoală să pot repeta lecţiile pentru a doua zi, cel puţin două ceasuri. Învăţ din cărţile mele de şcoală şi din cele pe care le iau de la bibliotecă, după bibliografiile indicate în clasă. Învăţ tot timpul, învăţ necontenit. Învăţ şi dumineca dimineaţa. Uneori mi-e greu, mă răzbeşte oboseala, dar cînd mă gîndesc că voi deveni inginer electrotehnic, şi că voi stăpîni tainele ştiinţei, îmi încordez toate forţele.

Perseverenţa personală, setea de cunoştinţe, frumuseţea năzuinţelor, iată în ce constă marea calitate a acestor tineri muncitori din uzinele „23 August" şi „Republica". Din activitatea lor simplă şi totuşi eroică, cîţi tineri şi tinere, elevi ai altor şcoli medii, n-ar avea de învăţat?

N. NEGOIESCU

Monumentele istorice din regiunea Suceava

Monumentele istorice din regiunea Suceava sînt cercetate cu mult interes de numeroşi oameni ai muncii din întreaga ţară. În fiecare an un mare număr de vizitatori — arheologi, istorici, studenţi, muncitori, funcţionari, ţărani muncitori— vin la Cetatea de scaun a Sucevei, întemeiată la sfîrşitul secolului al XIV-lea.

Această cetate a fost refăcută parţial şi lărgită în timpul domniilor lui Alexandru cel Bun şi Ştefan cel Mare şi a fost arsă din ordinul turcilor de Dumitraşcu Cantacuzino în anul 1674.

Săpăturile arheologice care s-au făcut aici de către cercetătorii Academiei R.P.R. între anii 1951—1954, au făcut posibilă determinarea etapelor de construcţie şi reconstrucţie a cetăţii. Totodată s-a studiat rolul poporului în construirea şi apărarea cetăţii.

Printre monumentele istorice din oraşul Suceava care atrag un mare număr de vizitatori se mai numără Biserica Mirăuţilor zidită de Alexandru cel Bun, unde au fost unşi voevozii Moldovei pînă la Ştefan cel Mare; cetatea mînăstirească Zamca, ridicată în anul 1551 şi cetatea descoperită în anul 1952, în urma săpăturilor arheologice pe versantul de vest al oraşului, care prezintă o mare valoare documentară în studiul sistemului de construcţii din secolul al XIV-lea.

În cuprinsul regiunii Suceava numeroase alte monumente istorice stîrnesc interesul oamenilor muncii. Unul din aceste monumente este cetatea mînăstirească Dragomirna, din raionul Suceava. Această cetate, ridicată la începutul secolului al XVII-lea, a introdus principii noi decorative, care au devenit pentru mai mult de un veac elementele caracteristice ale stilului moldovenesc. Aici a fost organizat un muzeu de istorie bisericească, ce cuprinde un mare număr de obiecte de artă, broderii, miniaturi, filigrame, sculpturi în fildeş şi abanos, manuscrise şi tipărituri din cele mai vechi timpuri. Aici mai pot fi văzute cărţi slavoneşti şi broderii aduse din R[illegible]ia.

Muzee asemănătoare au fost organizate şi la cetăţile mînăstireşti Putna şi Suceviţa, din raionul Rădăuţi.

Pe lîngă monumentele arhitectonice, în regiunea Sucevei sînt sute de alte monumente; aşezări omeneşti din comuna primitivă şi feudalism, cetăţi şi întărituri din pămînt, movile de semnalizare, cimitire etc.

Statul democrat-popular acordă o mare atenţie restaurării şi consolidării monumentelor istorice. Pentru consolidarea zidurilor Cetăţii de scaun a Sucevei s-au cheltuit pînă acum aproape 200.000 lei. Lucrările de consolidare a zidurilor cetăţii vor continua şi în acest an.

Însemnate sume de bani au fost cheltuite pentru restaurarea cetăţilor mînăstireşti Putna, din raionul Rădăuţi, Vatra Moldoviţei, din raionul Cîmpulung, a Bisericii Albe din Baia, raionul Fălticeni, ridicată de Ştefan cel Mare şi a altor monumente istorice din regiune.

(Agerpres)

Pe marginea adunărilor de dări de seamă și alegeri

In luptă pentru păstrarea steagului de S.M.T. fruntaș pe regiune

Utemiștii din S.M.T. Ziduri, raionul Rîmnicu-Sărat, au întîmpinat adunarea de dare de seamă și alegeri a organizației lor de bază cu realizări însemnate. Ei au terminat reparatul mașinilor cu două zile înainte de termenul fixat și astfel, cînd au avut loc alegerile, au putut declara cu fruntea sus că s-au prezentat la adunare pregătiți să pornească în campania de primăvară cu tot ce e necesar pentru a putea menține steagul de S.M.T. fruntaș pe regiune.

Eforturile depuse de utemiști în campania de reparații, pregătirile lor pentru buna desfășurare a lucrărilor agricole, viața internă a organizației lor, au fost oglindite și în darea de seamă prezentată de comitetul organizației de bază U.T.M. în fața adunării.

In perioada de pregătire a alegerilor, organizația U.T.M. a sprijinit comitetul de întreprindere în vederea organizării întrecerii socialiste pentru cea mai bună brigadă și cel mai bun tractorist pe stațiune. Brigada V-a condusă de tovarășul Iordache Constantin, candidat de partid, a chemat la întrecere toate celelalte brigăzi în cadrul S.M.T.-ului Ziduri, iar tractoristul fruntaș Vasile Ștefan a chemat la întrecere pe cei 68 de tractoriști, pentru obținerea titlului de cel mai bun tractorist pe stațiune.

Tot în cinstea alegerilor utemiștii au strîns peste 2000 kg. fier vechi care va fi predat D.C.A.-ului.

Utemiștii s-au preocupat — menționează darea de seamă — și de ridicarea nivelului lor profesional, politic și cultural. La cursul de pregătire profesională sînt încadrați toți cei 68 de tractoriști, precum și șefii de brigadă și pontatorii alimentatori.

Din 81 de utemiști cît numără organizația de bază, 78 studiază în cadrul învățămîntului politic de organizație, toți au abonamente la „Scînteia tineretului" și numai doi nu au cotizațiile achitate la zi.

În discuțiile lor însă utemiștii au arătat și lipsurile care s-au manifestat în activitatea organizației de bază U.T.M.

Comitetul organizației de bază U.T.M. și în special tovarășul Moise Nicolae, fostul secretar al organizației de bază, a fost criticat pentru faptul că nu a organizat cu suficient spirit de răspundere timpul liber al utemiștilor.

Utemiștii au criticat de asemenea pe utemistul Zanger Mihai, inginer mecanic, pentru neplata la timp a cotizației.

Un ajutor prețios a primit adunarea din partea muncitorilor vîrstnici care au fost invitați la adunare și în special din partea organizației de bază de partid.

Luînd cuvîntul tovarășul Dănilă Pavlenco, muncitor vîrstnic, a arătat că sînt tineri în cadrul stațiunii care nu-și îngrijesc suficient mașinile, nu le gresează întotdeauna la timp. El a arătat și unde duce o asemenea comportare față de mașină. Tovarășul Pavlenco i-a îndrumat pe tractoriști cum trebuie să muncească și ce înseamnă grija față de mașină.

Tovarășul Bedeneag Ion, secretar al organizației de bază P.M.R., după ce a arătat despre comitetul organizației de bază U.T.M. că a făcut mai puțin decît era în stare, a criticat pe tovarășul Moise Nicolae pentru moliciunea de care a dat dovadă față de anumite sarcini ce le-a primit în cadrul producției și față de organizarea anumitor manifestări în cadrul căminului cultural. In încheiere el i-a asigurat pe utemiști de sprijinul permanent din partea organizației de partid. „Ne vom îngriji și mai mult de creșterea și educarea utemiștilor, de mobilizarea lor la îndeplinirea sarcinilor ce ne revin din proiectul de Directive ale celui de al II-lea Congres al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani" a spus în încheiere tovarășul Bedeneag Ion.

In urma discuțiilor ce s-au purtat în jurul dării de seamă, utemiștii au trecut la alegerea noului comitet.

Ei au ales pe cei mai buni utemiști din stațiune. Printre ei se află și tractoristul fruntaș, nu numai pe stațiune ci pe întreaga regiune Ploești, tovarășul Ștefan Vasile. Fără îndoială că toți utemiștii, în frunte cu noul comitet ales vor contribui din plin ca S.M.T.-Ziduri să-și păstreze pe mai departe steagul de fruntaș pe regiune.

Corespondent
LAPTOIU AVRAM

—o—

Tot mai multe piese de schimb

PLOEȘTI (de la corespondentul nostru).

Metalurgiștii de la uzinele „Macazul"-Ploești lucrează între altele piese de schimb necesare tractoarelor și mașinilor agricole. Semnînd pentru pace, împotriva acelora care vor să dezlănțuie războiul atomic, metalurgiștii de la „Macazul" au hotărît să producă peste plan și mai multe piese de schimb. Astfel, ei au reușit să trimită agriculturii noastre cu 400 la sută mai multe piese de schimb pentru tractoarele K.D. 35 și cu 290,9 la sută mai multe piese de schimb pentru tractoarele I.A.R. Acum, cînd cei ce muncesc în țara noastră se pregătesc să întîmpine ziua de 1 Mai cu noi succese în producție, la uzinele „Macazul" numeroase propuneri de îmbunătățire a procesului de fabricație, a calității pieselor pentru tractor, precum și o serie de inovații care au fost făcute, au dus la creșterea productivității muncii și la reducerea prețului de cost. Tovarășul Gheorghe Ghiță, prin confecționarea unui dispozitiv a redus cu 50 la sută timpul de lucru, iar strungarul Nicolae G. Ion reușește cu ajutorul unor inovații să strunjească zilnic cu 20 la sută mai multe piese. Asemenea lor și strungarii Ilie Lazăr, Mihai Stoica, Ioniță Ion și alții produc zilnic cu 150-200 la sută mai multe piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole. Succese asemănătoare obțin și tinerii turnători și forjori care au produs în ultimul timp cu 12 la sută mai multe piese de schimb. Tineri strungari, frezori, turnători și forjori ca Năstăsache Nicolae, M. Constantin, Vasile Moș și Mihai Turoboacă constituie adevărate exemple în muncă.

Cauza Comunei trăiește și triumfă!

„Ce zi! Soarele mîngîietor și strălucitor aurește țevile puștilor; mireasma florilor, fîlfîitul steagurilor, vuietul revoluției care curge tăcută și măreață ca un fluviu albastru. Freamătul acesta, lumina, sunetele instrumentelor de alamă, strălucirea bronzului, aprinderea speranțelor, mireasma gloriei — armata republicană învingătoare are de ce se mîndri și bucura... Trompetiști sunați din trompete! Toboșari bateți marșul! Îmbrățișează-mă tovarășe; ai fire cărunte în păr ca și mine! Și tu, copilaș, ce te joci înapoia baricadei, vino, să te sărut! Ziua de 18 martie ți-a deschis calea spre un viitor minunat..."

Acestea sînt cuvintele în care J. B. Vallès, membru al Consiliului Comunal, autorul romanului „Răsvrătitul", cînta măreața zi de 18 martie 1871, zi în care populația muncitoare a Parisului în frunte cu proletariatul a doborît de la cîrma țării guvernul reacționar burghez al lui Thiers, înălțînd deasupra Franței revoluționare stindardul roșu, stindardul Comunei din Paris.

Aceasta era prima revoluție proletară din lume, prima lovitură dată capitalismului, prima încercare de instaurare a dictaturii proletariatului.

După trădarea guvernului Thiers și fuga sa la Versailles, proletariatul parizian a proclamat Comuna. Condus de organizatori plini de talent, ridicați din rîndurile poporului, gata de a-și dărui oricînd viața pentru victoria Comunei, proletariatul parizian a reușit să reziste cu un eroism de nedescris timp de 72 de zile împotriva armatelor reacționare franceze sprijinite de trupele lui Bismarck.

Comuna din Paris a sfărîmat mașina de stat burgheză și a creat un stat în care întregul guvern și toate autoritățile erau alese, fiind răspunzătoare în fața poporului.

Cu toate că nu și-a atins țelul, fiind înăbușită în sînge după 72 de zile de către forțele reacționare, Comuna din Paris a constituit o experiență istorică de mare însemnătate în lupta clasei muncitoare de pretutindeni, ea fiind după cum a arătat V. I. Lenin *„prima încercare a revoluției proletare de a sfărîma mașina burgheză de stat, și forma politică „în sfîrșit descoperită", prin care pot și trebuie să fie înlocuite cele ce au fost sfărîmate"*.

Comuna din Paris a apărut în epoca în care condițiile economice ale societății nu erau atît de dezvoltate încît să permită victoria definitivă a revoluției proletare. Comuna a făcut totodată un șir de greșeli care se explică prin lipsa de maturitate a proletariatului și a unui partid înarmat cu o teorie înaintată. Comuna n-a dus o luptă hotărîtoare cu guvernul burghez și i-a permis să scoată armata din Paris. Proletariatul parizian n-a știut să ia legătura cu țărănimea și cu muncitorii din provincie. Comuna n-a știut să organizeze propriile ei forțe armate, să le subordoneze comandamentului centralizat, ea n-a creat organe de luptă împotriva contrarevoluției și spionajului.

„S-a terminat pentru totdeauna cu socialismul", striga Thiers la cîteva zile după asasinarea ultimului grup revoluționar comunard la „Zidul Federaților". Thiers s-a înșelat ca și toți acei care în ura lor turbată împotriva forțelor progresului caută să împroaște cu noroi și sînge tot ce are omenirea mai frumos, mai nobil, mai înălțător.

Dușmanii popoarelor, moșierii, fabricanții și bancherii au răpus pe vitejii comunarzi parizieni.

Comuna a fost înfrîntă. Dar cauza Comunei pentru care și-au dat viața peste 30.000 de luptători trăiește și triumfă în întreaga lume.

Peste cîteva decenii, în zilele Marelui Octombrie 1917, datorită luptei eroice a proletariatului rus condus de partidul de tip nou creat de Lenin, cauza Comunei a triumfat pe o șesime din meleagurile lumii. Peste încă cîteva decenii ea a triumfat în China și într-o serie de țări din Europa și Asia. Sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești popoarele Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, însuflețite de mărețele idei pentru care au luptat și comunarzii parizieni în primăvara anului 1871, își dăruiesc toate forțele luptei pentru construirea vieții noi.

Mărețele tradiții ale Comunei din Paris sînt vii în inima proletariatului francez care, sub conducerea Partidului Comunist Francez, stă în permanență în primele rînduri ale luptei celor mai largi pături ale națiunii franceze pentru independență națională, pentru pace, progres și bunăstare.

Poporul francez care din anii Comunei și pînă acum a suferit atît de mult de pe urma politicii cercurilor guvernante germane în frunte cu Bismarck, Wilhelm II, Hitler, se împotrivește cu tărie tuturor celor care fac loc celei de a patra cotropiri a Franței de către hrăpăreții militariști germani. În zilele noastre cei mai dîrzi luptători pentru onoarea și binele Franței s-au unit în lupta împotriva reînvierii militarismului german, în lupta împotriva ratificării acordurilor de la Paris și Londra.

Poporul francez luptă pentru ca ciracii lui Adenauer, urmași ai hitleriștilor, să nu calce pămînturile Franței, caldarîmurile sfinte ale Parisului.

★

În mărețul mausoleu din Moscova, trupul lui Vladimir Ilici Lenin este acoperit cu pînza roșie ciuruită de gloanțe a unui stindard revoluționar. Este drapelul baricadei din Belleville, ultima baricadă a eroicei Comune din Paris, drapel păstrat de singurul luptător care mai rămăsese în viață. Păstrat cu sfințenie timp de jumătate de veac, el a fost trimis după Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, primei puteri proletare victorioase din lume.

Drapelul comunarzilor de pe baricada de la Belleville este mărturia grăitoare a solidarității internaționale a muncitorilor lumii, a faptului că abnegația cu care au luptat și s-au jertfit comunarzii Parisului servește drept pildă milioanelor de oameni care luptă pentru ca pe întregul glob să strălucească soarele luminos al unei vieți noi, tuturor acelora pentru care pacea, libertatea și bunăstarea popoarelor stau mai presus de orice.

IOSIF SAVA

O bibliotecă din Berlin poartă numele lui Caragiale

La Berlin, orașul în care a trăit mai mulți ani marele nostru scriitor I. L. Caragiale, funcționează în cartierul Pankov o bibliotecă publică care a primit nu de mult numele clasicului romîn.

Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a trimis acestei biblioteci operele lui I. L. Caragiale apărute în țara noastră în limbile romînă, franceză și germană și cîteva din cele apărute în străinătate. Aceste lucrări sînt expuse într-o sală specială unde se află un tablou al lui I. L. Caragiale executat de un artist plastic german. A mai fost de asemenea trimisă o colecție de fotografii ce înfățișează viața și opera lui Caragiale.

In cadrul planului de muncă pentru aplicarea convenției culturale dintre R.P.R. și R. D. Germană, Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea trimite în mod regulat acestei biblioteci lucrări beletristice romînești traduse în limba germană, partituri de muzică simfonică, populară și ușoară de autori romîni, ziare și reviste care apar în țara noastră în limba germană.

Recent, Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea a trimis în dar bibliotecii publice din cartierul Pankov un bust din marmoră al lui I. L. Caragiale, executat de sculptorul C. Baraschi, artist al poporului din R.P.R.

In Editura de Stat pentru Literatură Politică

au apărut:

* * * „Cu privire la situația politică și sarcinile partidului", Hotărîrea Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria — 32 pag. 35 bani.

ION PAVELESCU: „Mare lucru e întrecerea!" — 48 pag 60 bani.

* * * „Despre sămînță și metode de semănat" (în colecția „In ajutorul celor ce studiază în învățămîntul de partid") — 56 pag. 60 bani.

Utemista Ilieș Magdalena, responsabila brigăzii de tineret de la cooperativa „Progresul"-Oradea care își depășește zilnic norma cu sută la sută.
(Foto: RADU COSTIN)

NOI LOCUINȚE PENTRU OȚELARII REȘIȚENI

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru).

Condițiile de locuit ale muncitorilor reșițeni se îmbunătățesc. Datorită grijii statului nostru democrat-popular tot mai mulți muncitori ai marelui combinat metalurgic primesc locuințe noi.

În cursul anului 1954 au fost terminate 3 blocuri muncitorești: unul cu 45 apartamente, iar altul cu 30 de apartamente. În cursul lunii martie a acestui an va fi dat în folosință un nou bloc cu 30 apartamente prevăzut cu instalații moderne, cu încălzire centrală și baie în fiecare locuință.

De asemenea sînt în curs de construcție 5 blocuri noi muncitorești, dintre care 3, însumînd 63 apartamente, sînt gata în roșu, iar la două blocuri cu 58 apartamente au început de curînd lucrările de fundație. Paralel cu construcția blocurilor muncitorești, la Reșița mai este în construcție un cămin cu 186 locuri pentru tinerii muncitori necăsătoriți. Cu ajutorul statului numeroși muncitori își construiesc locuințe individuale. De curînd utemistul Lazăr Borduz, maistru oțelar și electricianul Ștefan Vancea s-au mutat în noile lor locuințe construite cu ajutorul primit.

—o—

Pentru buna aprovizionare a populației

Tinerii de la O.C.L. Comerț mic din Tg. Jiu, organizați într-o brigadă de bună deservire, au obținut în ultima perioadă o depășire a sarcinilor de plan de 34,2 la sută, datorită expunerii îngrijite a mărfurilor și atitudinii civilizate pe care o au față de cumpărători. S-au evidențiat în mod deosebit utemiștii Popescu Nicolae, Marinca Emilia și Popangă Tudora.

La cooperativa de producție meșteșugărească „Pacea" din același oraș, brigada formată din tinerii Ionică Grigore, Spafiu Georgeta, Pistol Maria, și Enulescu Eugenia a dat peste prevederile planului, în ultima perioadă 700 kg. produse de patiserie și alte bunuri de larg consum.

Corespondent
L. SOLOMON

—o—

Informație

Joi dimineața a părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Viena o delegație a Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea care va participa la adunarea generală a Asociației de prietenie Austria—Romînia.

Din delegație fac parte: Oliver Sabău, vicepreședinte al Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și Gaby Grubea, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat. (Agerpres)

Din experiența Comsomolului

CUM A DEVENIT FRUNTAȘ CUPTORUL NR. 4

Tînărul oțelar e tăcut și preocupat: se elaborează o șarjă de capacitate mare. Deodată, însă, în fața lui apare secretarul biroului de secție:

— Cînd îți plătești cotizația?

Oțelarului nu-i arde de vorbă, el continuă să tacă.

— De ce n-ai venit la adunarea trecută? — insistă secretarul.

Oțelarul aruncă o privire mînioasă secretarului și cu mare greutate reușește să se stăpînească...

Mai înainte, asemenea „discuții" aveau loc deseori la noi în uzină. Și aceasta se întîmpla din cauză că biroul de Comsomol se ocupa numai de „problemele interne de organizație". Nu ne-am dat seama imediat cît de mult pătrunsese formalismul în munca noastră. Cu toate acestea, viața ne-a învățat în cele din urmă cum să lucrăm, spre ce să ne concentrăm atenția în primul rînd.

Acum, noi putem spune cu certitudine că autoritatea organizației de Comsomol depinde de participarea ei la munca de producție a tineretului.

Înainte, noi gîndeam astfel. Să zicem că la un cuptor exista o defecțiune sau că din cauza unor muncitori se produc întreruperi la alimentarea șarjelor. Desigur, aceasta ne privește și pe noi, membrii biroului. Dar ce putem face noi practic în această problemă? Există șefi de secție, de sectoare, maiștri. Iată cine trebuie să se ocupe de înlăturarea lipsurilor, gîndeam noi.

...La o ședință de birou s-a discutat despre cuptorul nr. 4 unde lucrătorii rămăseseră în urmă cu peste 10.000 tone oțel.

— Ce mai cuptor comsomolist! — spuse cineva cu amărăciune.

Cineva a propus ca brigada comsomolistă să treacă la un cuptor mai bun.

— Aceasta ar fi necinstit! — răspunse cu hotărîre Pavel Moroz, membru în birou. Cum vom mai putea să privim oamenii în față? „Fruntași" pe seama muncii altora.

Această discuție înflăcărată s-a terminat în cabinetul șefului de secție unde ne-am adunat toți membrii biroului. S-a dovedit că nu cuptorul e vinovat, ci cei ce-l deservesc. Schimburile nu lucrau organizat.

— Eu cred, a spus Alexandr Vasilievici Leskov, șeful secției — că decît să vă mutăm la alt agregat, mai bine îl aducem la voi pe Alexei Nebîlițîn...

Comsomolistul Nebîlițîn e un oțelar cu experiență și un bun organizator. El a lucrat timp îndelungat împreună cu cunoscutul oțelar Semion Semionovici Iakimenko la cuptorul nr. 10. Au urmat împreună cursurile de pe lîngă Institutul Metalurgic din Dnepropetrovsk.

Nebîlițîn a luat conducerea brigăzii. Unii așteptau: ce „minuni" va face el oare? Noul brigadier a început însă cu lucrurile mărunte, a reușit să facă ordine în munca cuptorului și brigada a început să-și îndeplinească norma.

Astfel a fost dovedit practic cum se pot obține rezultate bune la un cuptor „de mîna a doua". Treptat s-a închegat o prietenie strînsă între schimburi. Ca rezultat, cuptorul nr. 4 și-a îndeplinit cu succes planul anual și a dat peste plan peste 300 tone de oțel de calitate superioară. Tinerii metalurgiști Mincenko, Kaiola și Nebîlițîn, au obținut o producție record de oțel pe metru pătrat de vatră. În luna ianuarie ei au dat peste plan 1000 tone de metal.

Întîmplarea cu cuptorul nr. 4 a fost plină de învățăminte pentru noi. Organizația de Comsomol și-a dat seama de posibilitățile sale și a început să se ocupe sistematic de munca de producție, să ajute concret organizația de partid în lupta pentru ridicarea producției de metal.

Avînd o oarecare experiență, noi am început să ne căutăm mai cu curaj locul nostru în lupta întregului colectiv pentru o muncă ritmică a secției.

Unii lucrători, ca de pildă maistrul topitor Leonid Jezmir și ajutorul Mihail Marcenko, încălcau procesul tehnologic, dădeau rebuturi. Am discutat despre munca lor într-o ședință de birou. Tinerii și-au recunoscut lipsurile. Dar ei nu erau deajuns de pricepuți. Am rugat atunci pe cunoscutul oțelar Vasili Antonovici Kosiakov să împărtășească experiența sa tinerilor muncitori. El a primit cu plăcere și a început să viziteze tot mai des cuptoarele unde lucrau tinerii; în scurt timp și-a dat seama de lipsurile lor principale. Mult ajutor a acordat tinerilor oțelarul Vasili Antonovici Kosiakov.

La noi lipsurile se semnalează imediat iar vinovații sînt aspru criticați. Dar, din păcate, uneori critica rămîne fără rezultat. Biroul a hotărît să înlăture și această lipsă.

Odată, am făcut un raid cu aparatul fotografic. Am fotografiat cum și unde este păstrat utilajul mecanic, materialele refractare de valoare, cum sînt îngrijite locurile de muncă. Fotografiile „acuzatoare" au fost puse la foaia de satiră și umor. În scurt timp, tov. Vorodimov, ajutorul șefului de secție în problema utilajelor, tov. Kudriașov, maistru șef al depozitului de lingouri, tov. Pasecinik, locțiitorul șefului secției și alți vinovați de lipsa de gospodărire au început să înlăture lipsurile.

Am învățat multe și din experiența altor uzine. Din inițiativa comsomoliștilor au fost organizate vizite la întreprinderile metalurgice din Dnepropetrovsk, Nikopol, Dneprodzerjinsk. La uzina „V. I. Lenin" din Dnepropetrovsk noi am văzut că muncitorii folosesc cu pricepere fiecare kilogram de materie primă.

Ne-am pus și noi problema economiilor. Să luăm, de pildă, doar un exemplu: pentru ca zgura să nu se verse din baie peste vatră, pragurile cuptorului sînt acoperite cu un material special numit dolomită. După terminarea șarjei sute de kilograme de dolomită erau aruncate.

Comsomoliștii de la cuptorul nr. 4 au propus să se construiască un vagonet special cu o ladă. Se strînge dolomita în această ladă și ea e din nou folosită la altă șarjă.

După aceasta, fiecare caz de cheltuire neeconomică a materiei prime devenea obiectul unei discuții în colectivul nostru. Am scos panouri cu prețurile materialelor. Inginerii secției Leskov, Șor, Voljan și alții au vorbit despre economii. Ei au dat exemple simple: într-o oră pierdută se pierde atîta metal, cît e necesar pentru fabricarea a 20—25 autocamioane. Muncitorii au început să aibă mai multă grijă de materia primă.

Viața unui colectiv de muncă este interesantă, uneori plină de conflicte care oglindesc lupta noului cu ceea ce reprezintă vechiul. Și cu cît comsomoliștii pătrund mai curajos în această luptă, cu atît e mai mare aportul pe care ei îl aduc în întreprinderea în care lucrează.

Un timp, o parte din tinerii muncitori care veniseră de curînd în secție aveau o părere greșită despre căile creșterii posibilităților lor de muncă. Trebuia să arătăm unor asemenea oameni că creșterea și avansarea în muncă depind de strădunța, de cunoștințele și capacitățile muncitorului însuși. În uzină și în secție erau școli și cursuri pentru ridicarea calificării. Totuși acestea nu cuprindeau pe toți muncitorii care aveau nevoie să învețe. Din inițiativa și la insistența organizației de Comsomol au luat ființă cursuri suplimentare cu un caracter mult mai larg. În legătură cu repartizarea muncitorilor la învățătură sau avansarea lor în muncă administrația a început să țină seama de părerea biroului de Comsomol.

Nu discuții declarative, ci fapte concrete atrag tineretul în organizația de Comsomol. De îndată ce noi am înțeles acest adevăr, am devenit mai apropiați de producție, a început să crească și activitatea comsomoliștilor, autoritatea organizației.

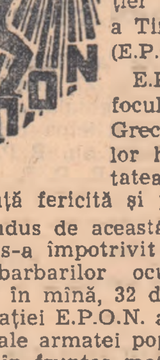
Aceste prime succese ne-au arătat concret că activul comsomolist va putea obține rezultate bune în muncă numai dacă va pătrunde în viața de producție a tineretului.

Practica ne-a arătat că fără cunoașterea vieții de producție a tineretului, fără priceperea de a ne ocupa de ea, fără a ajuta pe oameni prin fapte, nu prin vorbe, nu te poți ocupa serios de educația tinerilor muncitori.

L. PONOMARENKO
secretarul organizației de Comsomol a oțelăriei Siemens Martin de la uzina „Zaporojstal" din Zaporojie

(Din „Comsomolskaia pravda" Nr. 50 1955)

Tineretul Greciei CONTINUĂ LUPTA

Nikos Acritidis
Secretar general al E.P.O.N.

La 23 februarie 1955 s-a sărbătorit a 12-a aniversare a întemeierii organizației Pan Elenice Unificate a Tineretului din Grecia (E.P.O.N.).

E.P.O.N. s-a născut în focul luptei poporului din Grecia împotriva ocupanților hitleriști, pentru libertatea patriei lui, pentru o viață fericită și pașnică.

Condus de această organizație, tineretul grec s-a împotrivit cu toată înflăcărarea lui barbarilor ocupanți hitleriști. Cu arma în mînă, 32 de mii de tineri ai organizației E.P.O.N. au fost în primele rînduri ale armatei populare de eliberare. Ei erau în fruntea manifestațiilor din 1942—43, protestînd împotriva mobilizării tineretului grec de către fasciștii germani care voiau să-l trimită pe frontul de est. Datorită acestor manifestații hitleriștii n-au putut trimite nici măcar un singur tînăr grec împotriva Uniunii Sovietice. Sute de eponiști și-au dat viața în lupta ilegală pentru libertate și democrație. Este bine cunoscut numele lui Panagiota Stathopupu, care s-a aruncat înaintea unui tanc german pentru a apăra pe manifestanții din Atena, sau numele celor 10 eponiști din cartierul Kallithea și celor 3 din Ymitu care au rezistat pînă la ultima suflare împotriva numeroaselor forțe dușmane. Aceste nume și fapte au devenit exemple vii în lupta tineretului nostru.

În momentul eliberării Greciei, E.P.O.N. număra 600 de mii de luptători. Toți acești membri erau însuflețiți de dorința arzătoare a reconstrucției pașnice. Dar n-au putut-o realiza. Noii ocupanți, imperialiștii englezi, au venit în Grecia să-i înlocuiască pe hitleriști.

Sub patronajul imperialiștilor englezi, colaboratorii hitleriștilor dezlănțuiră cu ură teroarea împotriva poporului și a tineretului. Peste 3.000 de birouri și cluburi ale organizației E.P.O.N. sînt distruse, sute de membri ai organizației asasinați. Mii de membri sînt întemnițați sau închiși în lagărele de concentrare din insulele morții. Mii de eponiști au fost torturați în Dachaul grec — Macronissos. Țara geme de închisori și lagăre de concentrare. Actualul regim din Grecia a aruncat organizația E.P.O.N în ilegalitate.

Astăzi, tineretul nostru suferă greutatea apăsătoare a ocupației americane. Trădătorul acord semnat între guvernul Papagos și imperialiștii americani, la 12 octombrie 1953, a făcut ca ocupația americană să devină oficială, permițînd Statelor Unite construirea de baze militare pe teritoriul Greciei, precum și debarcarea și staționarea forțelor militare etc.

Pregătirile de război pe care guvernul grec le face în mod continuu și cu febrilitate, conform ordinelor americanilor, provoacă nesiguranța zilei de mîine, înăbușirea visurilor, face viața mai grea pentru tineret. În comparație cu celelalte țări participante la N.A.T.O. (organizația agresivă a Atlanticului de nord — n.r. Sc. t.) venitul pe cap de locuitor din țara noastră este mult mai mic decît procentajul cheltuielilor afectate pregătirilor de război. 75 la sută din buget este destinat cheltuielilor directe și indirecte în vederea pregătirii unui nou război, în timp ce pentru educație este afectat numai 5 la sută din buget.

În Grecia crește mereu mizeria. Tineretul nu găsește nici un mijloc de a-și cîștiga existența. Zeci de mii de tineri șomeri caută în zadar de lucru. Șomajul a luat proporții atît de mari, încît și ziarele oficiale ca „Nea" „Kathimerini", „Vima", arată această problemă. „Tinerii nu-și pot făuri visuri, afirmă un ziarist în „Vima" — condițiile de viață nu le permit aceasta. Ca dovadă, cel mai frumos vis al unui tînăr din Grecia de azi este de a găsi o bucată de pîine, pentru a nu muri de foame".

Mizeria, bolile și analfabetismul constituie o plagă și pentru tineretul sătesc. Mizeria la sate a ajuns la un asemenea grad, încît mii de tineri țărani sînt nevoiți să emigreze în Brazilia, Argentina, Australia etc. fără însă a avea o perspectivă sigură de viață, ci numai o slabă nădejde de a găsi de lucru. S-a ajuns pînă acolo încît fetele de 14—18 ani din Macedonia se căsătoresc numai ca să aibă întîietate pe listele de emigrare. „Cei căsătoriți sînt obligați să emigreze — scrie ziarul „Macedonia" — din cauza lipsei de lucru, de pămînt și în general a mijloacelor de viață".

Pe zi ce trece tinerii au mai puține posibilități de a învăța. Față de perioada de dinainte de război analfabetismul a crescut cu 45 la sută. O pătrime din copiii de 6—12 ani și nouă zecimi din cei de 12—16 ani nu pot merge la școală. În timp ce se cheltuiesc sume mari pentru înarmare, guvernul a dispus închiderea a numeroase școli din lipsă de clădiri și personal didactic. Multe școli funcționează în barăci, în biserici vechi, în clădiri ruinate. Școala din cartierul Sang-Anargyron din Pireu s-a prăbușit deasupra elevilor.

Învățămîntul superior devine din ce în ce mai inaccesibil tineretului din cauza taxelor mari. De exemplu, pentru a putea urma cursurile școlii superioare de politehnică este nevoie de o sumă egală cu salariile lunare a 15 muncitori.

Guvernul n-are grijă de dezvoltarea vieții culturale și sportive a tineretului. Tinerii artiști care îndrăznesc să-și pună măiestria în slujba păcii și a idealurilor progresiste sînt aruncați în închisoare, iar operele lor sînt interzise, cum li s-a întîmplat tinerilor poeți Libaditis și Manjomelekis. Singurele forme de „cultură" acceptate de guvern țin de „modul de viață american": filmele polițiste, comicsurile etc. Acestea explică cauzele principale care fac să crească criminalitatea din rîndurile copiilor și care ia cu fiecare an proporții de neînchipuit.

Dar tineretul din Grecia nu poate privi cu pasivitate sclavia ce i se impune, nu poate accepta să devină carne de tun pentru ocupanții americani și lacheii lor. Tineretul Greciei merge pe drumul indicat de E.P.O.N., drumul luptei împotriva imperialismului. Sînt grăitoare manifestațiile de masă ale studenților și elevilor din decembrie 1954, cerînd unirea Ciprului cu Grecia și independența națională, împotriva imperialismului american și englez. La Atena, Salonic, Patra, Naussa, Hania și în alte orașe, tinerii au manifestat pe străzi strigînd: „Unitate", „Afară cu americanii și englezii din Grecia și Cipru".

Manifestanții au respins atacurile barbare ale poliției. Ei au rupt rîndurile polițiștilor și — așa cum s-a întîmplat la Salonic — ajungînd pînă la clădirea serviciului de informații american și englez, au aruncat cu pietre în ferestre.

Alegerile municipale de la 21 și 28 noiembrie au constituit o mare manifestare patriotică la care a participat cu mult entuziasm și tineretul. În timpul campaniei electorale s-au strîns legăturile între tinerii democrați și membrii diferitelor organizații patriotice care, uniți, au luptat pentru victoria candidaților antiguvernamentali.

Din ce în ce se întărește lupta tineretului pentru pace. Studenții, elevii, tinerii muncitori, înfruntînd represiunile poliției, semnează petiții care exprimă voința lor de a împiedica un nou război. Nici o teroare nu poate abate tineretul din drumul lui. Tînărul erou Nikiforides, executat în 1951 la Salonic pentru singurul motiv că a luptat pentru pace, a înfruntat neclintit plutonul de execuție.

Cu toate amenințările tribunalului, cei cinci studenți de la Academia pedagogică din Larissa, au răspuns: „Refuzăm să negăm semnăturile pe care noi le-am dat pentru pace".

Înfruntînd condițiile grele ale muncii ilegale, tinerii din E.P.O.N. muncesc fără odihnă pentru educarea patriotică a tineretului. Tineretul lipește lozinci pe pereți, atîrnă inscripții luminoase, difuzează manifeste. De exemplu, odată a fost agățată o cutie cu manifeste în spatele unei mașini și în felul acesta manifestele au fost împrăștiate pe străzi. Ziarele ilegale ale eponiștilor ca „Levedia", al organizației E.P.O.N. din Atena, „Floga", al studenților din organizația E.P.O.N., umblă din mînă în mînă. Eponiștii sînt primii în mobilizarea tinerilor la diferite manifestații patriotice.

Teroarea, arestările, execuțiile nu pot înfrîna împotrivirea tineretului. Dimpotrivă. Lupta pentru amnistia generală, pentru libertățile democratice a luat un mare avînt. După asasinarea bestială a eroului nostru național, Nikos Beloiannis, studenții, rupînd baricadele poliției, s-au întîlnit la mormîntul lui și au depus o coroană de flori cu inscripția „odihnește-te în pace, noi întărim lupta". Poporul și tineretul nostru, cu sprijinul opiniei publice democratice din lumea întreagă, a smuls din închisoare pe eroul rezistenței, Manolis Glezos. Ultimele arestări teroriste au provocat vii proteste din partea tineretului care a cerut încetarea teroarei și acordarea amnistiei generale, restabilirea ordinei democratice și a legalității, a libertății de acțiune a tuturor partidelor și organizațiilor democratice.

Fără încetare, tinerii cer dreptul lor la viață și învățămînt. Participînd cu entuziasm la greve și alte manifestații ale clasei muncitoare, tinerii muncitori dau dovadă de o înaltă combativitate în apărarea drepturilor lor. La Patra, de exemplu, tinerii muncitori au reușit să oprească concedierile, baricadîndu-se în uzina „Anastasopoulos" deasupra căreia arboraseră drapelul negru. Tineretul de la sate mobilizează întreaga țărănime pentru apărarea recoltelor de jaful marilor comercianți, pentru împiedicarea transformării pămîntului lor în baze militare.

Elevii și studenții luptă cu o hotărîre mereu crescîndă pentru apărarea dreptului la învățătură. Așa au fost de pildă grevele din noiembrie 1953 de la Universitatea din Atena, împotriva măririi taxelor de studii. În martie 1954 studenții au făcut o grevă a foamei, iar elevii din liceul Didimitiho au făcut de asemenea o grevă.

A 12-a aniversare a organizației E.P.O.N. a găsit tineretul grec în primele rînduri ale luptătorilor pentru pace, pentru independență națională și democrație. El va duce pînă la capăt această luptă atît de grea, dar atît de glorioasă, avînd alături de el inima înflăcărată a tinerilor progresiști din lumea întreagă.

(Articol prescurtat după revista „Tineretul Lumii" nr. 2/1955).

Lucrările Seimului Republicii Populare Polone

Raportul prezentat de J. Cyrankiewicz * Cuvîntarea rostită de A. P. Volkov

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — După cum transmite P.A.P. în ședința de deschidere a celei de a 6-a sesiuni a Seimului R. P. Polone, raportul la primul punct al ordinei de zi: Cu privire la politica externă a guvernului R. P. Polone, a fost prezentat de J. Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri.

Polonia populară, a spus Cyrankiewicz, oglindind în politica ei externă interesele vitale și sentimentele cele mai profunde ale întregului popor, a adus și aduce în toate sectoarele colaborării internaționale contribuția ei la opera de întărire a păcii în lumea întreagă și de dezvoltare a unor relații de prietenie între popoare. Colaborarea internațională, eforturi îndreptate spre slăbirea încordării în relațiile internaționale, participarea activă la lichidarea focarelor de primejdie a unui război — iată orientarea principală a activității guvernului în domeniul politicii externe.

Noi am încetat starea de război cu Germania. Noi dezvoltăm relațiile noastre de prietenie cu vecinii noștri Uniunea Sovietică, Republica Democrată Germană și Cehoslovacia. Sîntem gata să normalizăm relațiile cu Germania occidentală. Menținem și lărgim colaborarea cu vecinii noștri din regiunea Mării Baltice — țările scandinave — cu care avem schimburi comerciale aproape din primele zile după ce ne-am recăpătat independența. Polonia a făcut de asemenea un serios pas înainte pe calea normalizării relațiilor cu Iugoslavia.

Guvernul polonez a sprijinit cu deosebit entuziasm inițiativa Uniunii Sovietice de a convoca o conferință a țărilor europene pentru a examina problema asigurării păcii și securității în Europa. Delegația guvernului nostru, care a participat în mod activ la lucrările acestei conferințe care a avut loc la Moscova în noiembrie-decembrie anul trecut. Importanța conferinței și rezultatele ei nu pot să nu influențeze mersul evenimentelor în Europa.

Oameni de stat cu răspundere din lagărul nostru, a continuat Cyrankiewicz, au declarat cu toată hotărîrea că la remilitarizarea Germaniei occidentale noi vom răspunde prin măsuri care să asigure țările noastre împotriva oricăror încercări de a atenta la securitatea noastră sau la frontierele noastre. În această privință nu trebuie să existe nici un fel de autoînșelare sau reticență. Relațiile noastre cu Republica Democrată Germană bazate pe colaborare și prietenie, pe caracterul neclintit al frontierei noastre pe Oder-Neisse, au arătat că vom ști să stabilim relații de bună vecinătate, prietenie și pace cu poporul german. Poporul polonez va continua eforturile sale îndreptate spre reglementarea pașnică a problemei germane în interesele păcii și securității Poloniei, în interesele tuturor popoarelor Europei.

Cercurile agresive care duc politica jocului cu focul în Taivan și insulele de-a lungul litoralului Chinei continentale au avut manifestări deosebit de zgomotoase în ultima vreme. Ele amenință cu arma termonucleară. Este îndeobște cunoscut însă că în acest domeniu știința și tehnica sovietică au obținut succese atît de însemnate încît orice pălăvrăgeală despre superioritatea Statelor Unite în această privință este o pură fantezie. De altfel, acest lucru este confirmat și de anumite cercuri din Occident care declară deschis că Uniunea Sovietică a și întrecut S.U.A. în ce privește cercetările în domeniul energiei termonucleare și în domeniul armelor de acest tip.

Raportorul a declarat că poziția Poloniei pe arena internațională s-a întărit. Ea s-a întărit, a spus el, în primul rînd datorită alianței noastre cu U.R.S.S., datorită relațiilor de prietenie ale Poloniei cu China populară, cu Republica Democrată Germană, cu Cehoslovacia, Ungaria, Romînia, Bulgaria, Albania, Republica Populară Democrată Coreeană, Republica Populară Mongolă și Republica Democrată Vietnam.

Astăzi, a continuat raportorul, frontierele noastre, cuceririle muncii noastre pașnice sînt apărate nu numai de propriile noastre forțe, ci și de întreg lagărul puternic al păcii pentru care libertatea și independența Poloniei, inviolabilitatea frontierelor ei constituie o cauză comună.

La cea de a 10-a aniversare a tratatului nostru cu U.R.S.S., a continuat raportorul, vreau să declar delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S. aci de față că noi considerăm sosirea ei în Polonia ca o dovadă a întăririi continue a prieteniei dintre popoarele noastre, o manifestare a aspirațiilor comune ale țărilor noastre spre întărirea păcii în lumea întreagă. Noi o încredințăm că opinia publică poloneză consideră acest tratat ca veșnic, ca un tratat care garantează independența și inviolabilitatea noastră teritorială, piatra unghiulară a întregii noastre politici.

Josef Cyrankiewicz și-a consacrat o mare parte din raportul său succeselor dezvoltării economice și culturale a Poloniei democrat-populare.

În ședința din dimineața zilei de 16 martie au început discuțiile pe marginea raportului lui Josef Cyrankiewicz. În ședința de seară a sesiunii Seimului, a luat cuvîntul A. P. Volkov, șeful delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S.

În numele Sovietului Suprem al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, a spus A. P. Volkov, îngăduiți-mi să salut cu căldură organul suprem al puterii de stat a Poloniei populare și prin dumneavoastră întregul popor polonez frate. Îngăduiți-mi de asemenea să mulțumesc în mod cordial Seimului Republicii Populare Polone pentru faptul de a fi invitat o delegație a Sovietului Suprem al U.R.S.S. la cea de a 6-a sesiune a Seimului.

Popoarele Uniunii Sovietice și Republicii Populare Polone sînt legate printr-o strînsă și indestructibilă prietenie frățească consfințită în tratatul de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică, a cărui a 10-a aniversare o vom sărbători împreună cu dvs. la 21 aprilie a.c. În cei 10 ani care au trecut, prietenia dintre popoarele noastre s-a dezvoltat neîncetat și este astăzi mai puternică decît oricînd.

Considerăm că invitarea unei delegații a Sovietului Suprem al U.R.S.S. la sesiunea Seimului Republicii Populare Polone are o mare importanță internațională, întrucît ea constituie un pas concret pe calea înfăptuirii colaborării între parlamentele diferitelor țări în interesul păcii.

Ducînd o luptă consecventă pentru pace, a continuat A. P. Volkov, Uniunea Sovietică a prezentat în repetate rînduri propuneri concrete avînd drept scop micșorarea încordării în relațiile internaționale și întărirea securității popoarelor. Așa sînt, de pildă, propunerile Uniunii Sovietice cu privire la reducerea generală a armamentelor și în primul rînd cu privire la reducerea considerabilă a armamentelor statelor mari, cu privire la interzicerea armelor atomice și a celorlalte arme de exterminare în masă și la instituirea unui control internațional eficace asupra respectării acestei interziceri. Așa sînt propunerile cu privire la reglementarea problemei germane și securitatea colectivă în Europa.

Polonia populară, ca și celelalte popoare ale țărilor lagărului democratic, luptă în mod activ pe arena internațională pentru cauza păcii, împotriva pregătirii unui nou război, pentru prietenie între popoare. Poporul sovietic acordă o mare însemnătate faptului că Republica Populară Polonă sprijină propunerile U.R.S.S. cu privire la reglementarea problemei germane și organizarea securității colective în Europa.

A. P. Volkov a subliniat că ratificarea acordurilor de la Paris care prevăd transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist și atragerea ei în grupări militare îndreptate împotriva celorlalte state europene va face ca tratativele între cele patru puteri cu privire la unificarea Germaniei să fie lipsite de obiect și va exclude posibilitatea reglementării pașnice în această problemă. De ratificarea acordurilor de la Paris au nevoie cei care țintesc nu spre micșorarea încordării în relațiile internaționale, ci, dimpotrivă, spre agravarea continuă a acestei încordări.

În lagărul unit al păcii, democrației și socialismului, a spus A. P. Volkov, de strajă păcii și securității stau împreună cu Uniunea Sovietică marea Republică Populară Chineză, Republica Populară Polonă și celelalte țări de democrație populară. Forța popoarelor noastre rezidă în coeziunea și unitatea lor, în încrederea lor în ziua de mîine. Politica iubitoare de pace a statelor noastre se bucură în toate țările de simpatia și sprijinul fierbinte al milioanelor de oameni simpli.

În încheiere, în numele delegației Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. P. Volkov a urat succese în munca Seimului Republicii Populare Polone. În numele popoarelor Uniunii Sovietice, el a transmis poporului polonez frate sincere și calde urări de noi succese în munca sa constructivă creatoare, în lupta sa plină de abnegație pentru pace și prietenie între popoare.

★

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — În ședința din seara zilei de 16 martie a sesiunii Seimului Republicii Populare Polone a fost adoptată în unanimitate „Declarația Seimului Republicii Populare Polone cu privire la politica externă".

★

VARȘOVIA 17 (Agerpres). — La 17 martie la cea de a 6-a sesiune a Seimului Republicii Populare Polone a început discutarea celui de al doilea punct de pe ordinea de zi — proiectul bugetului de stat pe anul 1955 și darea de seamă cu privire la executarea bugetului pe anul 1954.

Raportul a fost prezentat de Tadeusz Dietrich, ministrul Finanțelor al R. P. Polone.

Deputații au aprobat în unanimitate hotărîrile Consiliului de stat cu privire la modificările în componența Consiliului de Miniștri.

De asemenea au fost aprobate decretele Consiliului de stat între cea de a 5-a și a 6-a sesiune.

La 17 martie și-au început lucrările Comisiile Seimului care vor continua cîteva zile.

Ședința activului de conducere din colhozul „Puti Novoi Jizni"

MOSCOVA 17 (Agerpres) TASS transmite: Ziarele din Moscova relatează că zilele trecute în artelul agricol „Puti Novoi Jizni", din raionul Kunțevo, regiunea Moscova, a avut loc o adunare a fruntașilor, zootehnicienilor, brigadierilor, șefilor de echipă, legumicultorilor și specialiștilor în agricultură. Conducerea artelului a convocat activul colhoznic pentru a discuta împreună perspectivele dezvoltării tuturor ramurilor gospodăriei obștești a artelului în anii 1955-1960.

Cu mult înainte de aceasta, la adunările brigăzilor în cadrul cărora s-au discutat Hotărîrile Plenarei din ianuarie a Comitetului Central al P.C.U.S. colhoznicii au făcut numeroase propuneri și sugestii prețioase, cu privire la folosirea cît mai deplină a rezervelor existente în colhoz în vederea sporirii producției în cultura cîmpului și creșterea animalelor. Aceste propuneri valoroase au fost puse la baza planului de perspectivă.

În cadrul ședinței lărgite a consiliului de conducere, A. M. Arepiev, președintele colhozului, a prezentat raportul „Cu privire la măsurile în vederea dezvoltării tuturor ramurilor producției colhoznice în anii 1955-1960".

Raportul președintelui de colhoz a fost ascultat cu o mare atenție. Luînd cuvîntul la discuție, membrii consiliului de conducere și activiștii colhozului au făcut numeroase propuneri prețioase îndreptate spre întărirea și dezvoltarea continuă a gospodăriei obștești.

Conducerea colhozului împreună cu activul, luînd în considerație toate sugestiile și propunerile făcute, a aprobat măsurile prevăzute în vederea dezvoltării producției colhoznice în anii 1955-1960.

La ședința conducerii colhozului „Puti Novoi Jizni", care a discutat planul de perspectivă al dezvoltării gospodăriei obștești au luat parte tovarășii N. A. Bulganin, A. I. Mikoian și N. S. Hrușciov.

In Comitetul principal al parlamentului austriac

VIENA 17 (Agerpres). — TASS transmite: După cum anunță serviciul de presă al parlamentului, la 16 martie a avut loc ședința Comitetului principal al parlamentului austriac. La ședință au participat cancelarul federal Raab, vicecancelarul Scharf, ministrul Afacerilor Externe Figl, ministrul finanțelor Kamitz, și secretarul de stat, Kreiski.

Comitetul principal al parlamentului a discutat scrisoarea secretariatului cancelarului federal cu privire la declarația Sovietului Suprem al U.R.S.S. din 9 februarie 1955.

În legătură cu această problemă a fost prezentat un raport și s-a dat citire textului complet al declarației.

Ministrul Afacerilor Externe, Figl, a anunțat conținutul tratativelor care au avut loc între ambasadorul Austriei la Moscova Bischoff și ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. V. M. Molotov și a adus la cunoștința Comitetului principal al parlamentului textul declarației Consiliului de Miniștri al Austriei adoptat la 15 martie cu privire la declarația ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. Molotov din 8 februarie 1955.

Comitetul principal a hotărît să ia notă de scrisoarea secretariatului cancelarului federal și s-o recomande ședinței plenare a parlamentului. Comitetul principal a hotărît în unanimitate să fixeze dezbateri speciale în cadrul unei ședințe apropiate. Potrivit știrilor ulterioare, prin ședința apropiată se are însă în vedere o ședință a parlamentului care va avea loc abia la 30 martie.

Magazinul „Cărțile din țările de democrație populară" din Leningrad

LENINGRAD 17 (Agerpres). — TASS transmite: Magazinul „Cărțile din țările de democrație populară", care s-a deschis la Leningrad acum o lună într-o clădire de pe prospectul Nevski, a vîndut în decursul acestei perioade aproximativ 30.000 exemplare de cărți. În magazin se găsesc cărți de literatură beletristică, politică și de specialitate, care sosesc din China, Romînia, Bulgaria, Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, R. D. Germană și din celelalte țări de democrație populară.

Cumpărătorii permanenți ai acestui magazin sînt studenți, aspiranți, profesori de la instituțiile de învățămînt superior din Leningrad, lectori, istorici, critici literari, economiști etc.

Pe lîngă magazin funcționează un serviciu de consultații bibliografice.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

PENTRU ÎNȚELEGERE ÎNTRE TINERETUL ÎNTREGII GERMANII

Consiliul Central al Uniunii Tineretului Liber German a dat publicității o declarație în problema tratativelor dintre această uniune și Uniunea organizațiilor de tineret din Germania occidentală.

În declarație se subliniază că apropiata întîlnire a reprezentanților celor două organizații de tineret are o mare însemnătate pentru realizarea unei înțelegeri între tineretul dintre cele două părți ale Germaniei. Această întîlnire este salutată atît de tineretul din Republica Democrată Germană cît și de cea mai mare parte a tineretului din Germania occidentală.

În declarație se arată că delegația Uniunii Tineretului Liber German a și plecat la Bad Godesberg unde va avea loc întîlnirea.

TERORIZAREA UNOR TINERI PARAGUAYENI

După cum relatează ziarul uruguaian „Justicia", în cursul lunii ianuarie, poliția din Paraguay a arestat patru membri ai delegației tinerilor paraguayeni care se îndrepta spre Sao-Paulo pentru a participa la Festivalul tineretului din țările Americii de sud. Arestații Florencio Natario, Raul Vilialba, artistul Victor Molina și muncitorul Vicente Corea au fost aruncați în închisoare.

TREI TINERE LUPTĂTOARE PENTRU PACE EXCLUSE DIN PARTIDUL LABURIST

După cum relatează ziarul „Daily Worker", în comitatul Ayre (Scoția) trei tinere au fost excluse din partidul laburist și din Uniunea tineretului laburist pentru că au luat parte la lupta pentru pace. Ele au fost excluse la cererea organelor de conducere ale partidului, contrar părerii multor membri de rînd, lucru dovedit de faptul că, cu puțin înainte de excludere, una din tinere, Maud Russel, a primit o scrisoare de mulțumire din partea secției locale a partidului pentru participarea activă la lucrările comitetului de la Viena de organizare a Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților.

Conducerea organizației din Scoția a partidului laburist a cerut ca Russel să-și înceteze activitatea în cadrul comitetului, dar ea a refuzat. Ea a fost sprijinită de Jeanette Brown și de Viollet McCracken. Din această cauză, cele trei tinere au fost excluse din partidul laburist.

„Scînteia tineretului"
Pag. 4-a 18 martie 1955

Declarația agresivă a lui Eisenhower

WASHINGTON 17 (Agerpres). TASS transmite: La 16 martie a avut loc o conferință de presă a președintelui S.U.A. Eisenhower.

Agențiile de presă relatează că Eisenhower, răspunzînd la întrebările unor corespondenți, a declarat că în cazul declanșării unor operațiuni militare, Statele Unite vor folosi arme atomice tactice împotriva obiectivelor militare. Președintele S.U.A. a declarat că el nu vede pentru ce arma atomică nu ar trebui folosită.

În cercurile ziaristice se atrage atenția asupra faptului că președintele S.U.A. a făcut această declarație în momentul cînd participanții la tratativele ce se desfășoară în cadrul subcomitetului comisiei O.N.U. pentru dezarmare din Londra, au sarcina de a depune noi eforturi în vederea realizării unui acord în problema reducerii armamentelor și forțelor armate, precum și a interzicerii armelor atomice și a celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă.

Cealaltă parte a conferinței de presă a lui Eisenhower a fost consacrată unor probleme de politică internă.

Nesiguranță la Bonn

In Bundesrat încep dezbaterile cu privire la acordurile de la Paris

BERLIN 17 (Agerpres). — La 18 martie încep în Bundesrat dezbaterile pe marginea acordurilor de la Paris. Adepții lui Adenauer nu sînt siguri că rezultatul acestor dezbateri le va fi favorabil. Potrivit relatărilor presei, această nesiguranță decurge din faptul că guvernele unora din landurile din Germania occidentală din ai căror reprezentanți este format Bundesratul, se pronunță împotriva acordurilor de la Paris.

După cum transmite agenția A.D.N., la 15 martie a avut loc o ședință a guvernului din landul Hessen la care a fost adoptată în unanimitate hotărîrea ca reprezentanții landului Hessen în Bundesrat să respingă acordurile de la Paris și să ceară să fie supuse unei comisii interparlamentare spre a fi studiate. Guvernul din landul Saxonia Inferioară s-a pronunțat în același sens.

De asemenea, în ajunul dezbaterilor în Bundesrat s-au adîncit divergențele în rîndurile fracțiunii „partidului refugiaților". La ședința din 15 martie a acestei fracțiuni, adepții acordurilor de la Paris au suferit un eșec. Ca reprezentant al fracțiunii în Bundesrat a fost ales Karl Mokker, care, după cum se subliniază în presă, se pronunță împotriva acordurilor cu privire la Saar. Aceeași atitudine o au și cei trei vicepreședinți ai fracțiunii.

Potrivit relatărilor presei, Adenauer intenționează să participe activ la dezbaterile din Bundesrat pentru a exercita presiuni asupra acelor membri care se vor arăta „nesupuși".

Faure grăbește ratificarea acordurilor de la Paris

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 martie a avut loc o conferință de presă a președintelui Consiliului de Miniștri al Franței, Edgar Faure. Printre alte probleme de politică generală, el s-a ocupat de problema ratificării „acordurilor de la Paris" în Consiliul Republicii. Faure a repetat că guvernul său va căuta să obțină ca dezbaterile să aibă loc la data stabilită (adică la 22 martie) și ca acordurile să fie ratificate fără nici un fel de amendamente. Răspunzînd la întrebarea dacă sînt posibile tratative între Răsărit și Apus, Faure a susținut că înainte de ratificarea „acordurilor de la Paris", nu sînt posibile nici un fel de tratative.

După cum anunță agenția France Presse, Faure a declarat că va studia problema „posibilității pentru Franța de a avea arma termonucleară".

Noi acțiuni împotriva reînvierii wehrmachtului

PARIS 17 (Agerpres). — TASS transmite: Mișcarea împotriva planurilor de reînviere a militarismului german ia amploare în întreaga Franță. Astfel o nouă organizație care se intitulează „Noua uniune de stînga" se pronunță cu hotărîre împotriva remilitarizării Germaniei occidentale.

Zilele acestea, „Noua uniune de stînga" a organizat la Paris o adunare la care au luat cuvîntul Paul Presse, redactor al revistei „L' Esprit", Rene Capitan, fost ministru, conducător al organizației „Uniunii democrate a muncii", Bounain, membru al „Uniunii republicanilor progresiști", Claude de Bourdat, redactor al săptămînalului „France Observateur", deputatul Louis Wallon, membru al Adunării Naționale, și alții care s-au pronunțat împotriva ratificării acordurilor de la Paris și au cerut restabilirea independenței Franței și ducerea unei politici externe independente.

Deputatul Louis Vallon, a subliniat în cuvîntarea sa că rușii nu au amenințat niciodată Franța și nici nu au ocupat teritoriul ei. Vallon a cerut respectarea tratatului franco-sovietic de colaborare și asistență mutuală încheiat în decembrie 1944.

Masacrul colonialist din Algeria

ALGER 17 (Agerpres). — Autoritățile colonialiste franceze continuă acțiunile lor represive împotriva patrioților algerieni. La aceste acțiuni—adevărate operațiuni militare — iau parte unități blindate și formațiuni de parașutiști. Colonialiștii francezi și-au îndreptat în ultimile zile atacurile spre regiunea Kabilia, în apropiere de localitatea Sidi Ali Bunab.

Agenția France Presse face cunoscut că în cursul unei operațiuni așa-zise de „curățire", efectuată de un batalion de parașutiști în raza localității Sidi Ali Bunab, „au fost uciși șase algerieni, iar mulți alții au fost răniți". Aceeași agenție mai semnalează „nimicirea" altui grup de algerieni în apropiere de Tizi Djemaa.

Turcia continuă să amenințe Siria

ANKARA 17 (Agerpres). — TASS transmite:

Guvernul turc continuă să exercite presiuni asupra Siriei pentru a o sili să-și schimbe poziția față de tratatul turco-irakian.

După cum anunță ziarul „Halkci", la 15 martie însărcinatul cu afaceri ad-interim al Turciei la Damasc a prezentat guvernului sirian o notă de protest în legătură cu faptul că în Siria „continuă activitatea îndreptată împotriva Turciei și Irakului". Guvernul turc își exprimă, printre altele, nemulțumirea în legătură cu demonstrația studenților sirieni care s-au pronunțat împotriva tratatului turco-irakian.

În notă se afirmă că guvernul Turciei „nu va trece cu vederea asemenea acțiuni ale guvernului sirian".

Urmările experiențelor cu arma atomică din S. U. A.

OTTAWA 17 (Agerpres). — Ministrul canadian al apărării, Ralph Campney, a declarat în Camera canadiană a comunelor că în urma experiențelor cu arma atomică efectuate zilele trecute în Statele Unite, în Canada și în special la Ottawa s-au înregistrat căderi de zăpadă radioactivă. Ultima explozie atomică, a adăugat Campney, a făcut să crească gradul de radioactivitate al zăpezii.

O știre a agenției France Presse anunță din Washington că în ciuda declarațiilor liniștitoare date de autoritățile americane în legătură cu alarma provocată de ultimele experiențe americane cu arma atomică, echipe de specialiști vor fi în curînd trimise în diferite puncte ale Statelor Unite pentru a măsura gradul de radioactivitate a atmosferei și pentru a preveni populația în caz de primejdie.

Scurte știri

★ La 17 martie, poporul coreean sărbătorește cea de a 6-a aniversare a încheierii acordului de colaborare economică și culturală între U.R.S.S. și R.P.D. Coreeană.

★ La 16 martie și-a încheiat lucrările primul congres al fruntașilor în muncă din uniunile de producție ale araților din R. P. Mongolă.

★ Agenția United Press anunță că greva celor 50.000 de muncitori telefoniști de la societatea „Southern Bell Telephone Company" din nouă state din sudul S.U.A. a intrat în a treia zi. Greviștii cer încheierea unui nou contract de muncă.

★ Grupul de funcționari superiori ai Direcției de stat pentru energetică din Suedia, care se află în Uniunea Sovietică, a vizitat șantierul hidrocentralei de la Gorki.

★ După cum transmite agenția Reuter, Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii a anunțat că ministrul Afacerilor Externe, Eden, și-a amînat călătoria în Turcia „deoarece este răcit". În prezent, călătoria sa în Turcia a fost amînată „pînă la începutul verii".

★ La 16 martie la „tribunalul constituțional federal" de la Karlsruhe a reînceput judecarea procesului înscenat Partidului Comunist din Germania.

★ La 16 martie în Tracia de răsărit (Turcia) au început manevre comune turco-americane care se desfășoară în cadrul blocului Atlanticului de nord. La manevre iau parte unități ale armatei turce și vase ale flotei a 6-a americane.

★ Ziarele relatează că în curînd vor sosi în Danemarca 18 ofițeri din aviația americană care vor îndeplini diferite funcții pe lîngă unitățile de aviație daneze; dintre aceștia, 12 vor fi atașați pe lîngă escadrilele daneze și vor participa la exercițiile zilnice ale acestora.

★ La 15 martie, în sala „Amicitia" din Haga, (Olanda) a avut loc în prezența unui numeros public, deschiderea festivă a expoziției „Teatrul în R.P.R.".

Cultură fizică și sport

O „originală" oră de educație fizică

Cîte lucruri nu se pot face într-o oră? Se țes sute de metri de pînză, se fabrică noi mașini, se pot însămînța zeci de hectare... Să urmărim de pildă ce fac într-o oră de educație fizică elevii învățătoarei Negrescu Viorica de la Școala elementară nr. 1 din comuna Ianca-sat, regiunea Galați.

Programa analitică prevede: exerciții de gimnastică F.G.M.A.

...Ora 8,30 dimineața. Învățătoarea Negrescu agită clopoțelul care anunță sfîrșitul recreației și începutul orei a doua. Ce exerciții vor învăța oare elevii clasei a V-a în această oră? Poate această întrebare a făcut-o și pe tînăra învățătoare să stea cîteva clipe în cumpănă. Nu se hotărîse încă unde să facă ora de educație fizică, în clasă sau în aer liber. Și însfîrșit, tovarășa Negrescu dădu dovadă de „inițiativă" invitînd elevii să părăsească clasa. Temperatura de afară: cîteva grade sub zero.

— Înainte, marș! Stîngul... dreptul... stîngul... comandă învățătoarea. Apoi, la fel de autoritară, comandă: pas-alergător, marș! Fuga ținu destul de mult. Elevii încotoșmăniți cu cojocele de oaie — și mai cu seamă neobișnuiți cu alergările începură să respire greoi, ba unii chiar să gîfîie.

— Stai! Cîte un pas lateral, marș!

Copiii au executat comanda care cum s-a priceput.

— Începeți exerciții de respirație!

Din cauza alergării și a opririi brusce, elevii începură să tușească în cor. Atunci pricepu că a greșit. Pentru a repara chipurile greșeala, învățătoarea hotărî intrarea în clasă. Aici vroia să continue ora.

Minutele trec însă fără a fi folosite.

— Cine cunoaște prima mișcare din F.G.M.A.? întrebă învățătoarea într-un tîrziu.

Desigur, vrea să încerce cunoștințele elevilor. Dar minutele acordate elevilor pentru amintirea exercițiilor trec cu iuțeală și nici unul dintre ei nu răspunde. Firesc ar fi să le vină acum în ajutor învățătoarea.

Liniștea care a cuprins clasa devine apăsătoare. Pusă într-o situație neplăcută în fața elevilor săi, profesoara improviză pe moment un exercițiu. Cu toate că nu semăna nici pe departe cu unul din exercițiile de gimnastică F.G.M.A. — e bine că s-a pus odată capăt acestei atmosfere atît de apăsătoare.

O nedumerire te încearcă. Cum, oare nici profesoara de educație fizică nu cunoaște exercițiile de gimnastică ale complexului F.G.M.A.?

Elevii să zicem n-au învățat încă aceste exerciții și pot fi scuzați. Dar cum de nu le știe învățătoarea? Cînd afli însă că nici măcar ea nu-i purtătoare a insignei G.M.A., orice lămurire îți este de prisos.

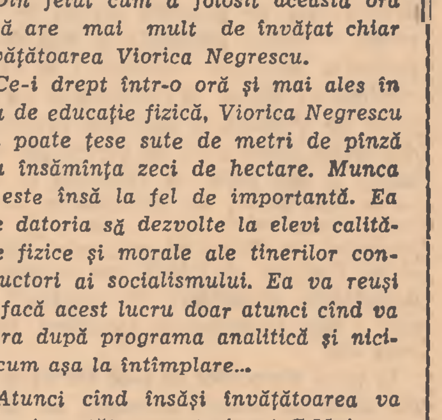
Exercițiile, așa cum erau făcute, nu prea-i încîntă pe elevi.

— Să facem un joc tovarășă învățătoare — propune unul.

— Cel cu scaunele sau cu bufnița, interveni un altul.

— Bine... hai, îngădui învățătoarea.

Cinci copii se învîrteau în jurul a patru scaune pînă cînd învățătoarea striga: atenție. Atunci patru copii se așezau pe scaune, iar unul dintre ei trebuia să rămînă în picioare. Acesta era, chipurile, neatent.

„Neatenții" au format o serie finalistă în care s-a desemnat „neatentul" clasei.

Cu aceasta ora s-a terminat. Ce au învățat elevii în această oră, vă puteți ușor închipui.

Din felul cum a folosit această oră însă are mai mult de învățat chiar învățătoarea Viorica Negrescu.

Ce-i drept într-o oră și mai ales în cea de educație fizică, Viorica Negrescu nu poate țese sute de metri de pînză sau însămînța zeci de hectare. Munca ei este însă la fel de importantă. Ea are datoria să dezvolte la elevi calitățile fizice și morale ale tinerilor constructori ai socialismului. Ea va reuși să facă acest lucru doar atunci cînd va lucra după programa analitică și nicidecum așa la întîmplare...

Atunci cînd însăși învățătoarea va deveni purtătoare a insignei G.M.A. nu va mai fi nevoie să ceară părerea elevilor asupra exercițiilor de gimnastică.

Munca ei de a ajuta la călirea fizică a elevilor săi este la fel de importantă ca și a celor ce într-o oră fac atîtea lucruri minunate. Pentru aceasta este necesar însă un lucru: să-și facă datoria cu mai multă conștiinciozitate.

GH. NEAGU

Concurs internațional de tenis de masă

În sala sporturilor de la Floreasca se va desfășura între 24 și 27 martie un concurs internațional triunghiular de tenis de masă la care vor participa cei mai buni jucători și jucătoare din R. P. Ungară, R.F.P. Iugoslavia și R. P. R. Acest concurs constituie un bun prilej de verificare a pregătirii jucătorilor din cele trei țări, înaintea campionatelor mondiale care vor începe la 16 aprilie la Utrecht în Olanda.

Printre participanții concursului de la București se află foștii campioni mondiali Gizi Farkas și Ferenc Sido (R. P. Ungară), Harangozo, Vogrinc și Gabric (Iugoslavia). Lotul jucătorilor din R.P.R. va cuprinde pe campioana lumii, Angelica Rozeanu, Toma Reiter, Mircea Popescu, Matei Gantner, Sari Szasz, Ella Zeller și alții.

În primele două zile de concurs se vor desfășura întrecerile din cadrul probelor pe echipe, iar în ultimele zile va avea loc turneul de simplu.

Turneul de șah din Argentina

BUENOS AIRES 17 (Agerpres). — La 9 martie a început în orașul Mar del Plata (Argentina) un mare turneu internațional de șah la care participă mari maeștri și maeștri din R. P. Ungară, R. Cehoslovacă, Iugoslavia, Columbia, Spania, Chili, Uruguai și Argentina. După șase runde, în clasament conduce marele maestru Laszlo Szabo (R. P. Ungară) care nu a suferit nici o înfrîngere avînd $5^1/_2$ puncte. Locul doi este ocupat de Borislav Ivkov (Iugoslavia) cu 5 puncte, iar locul trei de argentinianul Oscar Panno cu 4 puncte.

Spectacolele de azi

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: Călărețul de aramă; Teatrul de Stat de Operetă: Lăsați-mă să cînt; Național „I. L. Caragiale" (Comedia): Matei Millo; Național „I. L. Caragiale" (Studio): Nunta lui Krecinschi; Tineretului: David Copperfield (ora 19); Armatei (Sala din B-dul Magheru): Mașenca; Armatei (Sala din Calea 13 Septembrie): Vlaicu Vodă; Municipal: Treizeci de arginți; Muncitoresc C.F.R.: Tania; Studioul actorului de film „C. Nottara": Mincinosul.

CINEMATOGRAFE: Patria, București: „Atențiune! Bandiți!"; Republica, I. C. Frimu: Poieci primejdioase; Înfrățirea între popoare, Flacăra: Stiletul; Al. Popov, 1 Mai: Un vals vienez; M. Gorki, T. Vladimirescu: Din Argentina în Mexic; Tineretului: Brigada Kotovski; Timpuri Noi: Vînătorii veseli, Meciul de fotbal Austria—R. P. Ungară, Feriți copiii de gripă, Pionieria nr. 9; Lumina, 8 Martie: Iepurașii cei isteți; Victoria, Elena Pavel: Chemarea destinului; V. Roaită: Septembriștii; Gh. Doja: Epava din largul mării; Unirea: Invingătorii; Cultural: Nicholas Nickleby; Constantin David: Stele vesele; Al. Sahia: Aventurile vasului Bogatîr; Aurel Vlaicu: Comedianții; Munca, Olga Bancic: Scanderbeg; Arta: Dama cu camelii; Popular: Roma, orele 11; M. Eminescu, Boleslaw Bierut: Mascarada; Miorița: Prieteni credincioși; Moșilor, Donca Simo: Cafeneaua de pe bulevard; 23 August: Ne-am întîlnit undeva; Ilie Pintilie: Jucătorul de rezervă; 8 Mai: Marile speranțe; Volga: Într-un port îndepărtat; Libertății: Școala curajului; N. Bălcescu: Bănuțul; Gh. Coșbuc: Nunta n-a avut loc; Rahova: Fără acoperiș, Umor pe sfori.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".